

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2020/C 247/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>	1
---------------	--	---

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2020/C 247/02	Sprawa C-803/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 31 października 2019 r. – TN/ WWK Lebensversicherung auf Gegenseitigkeit, VP	2
2020/C 247/03	Sprawa C-52/20 P: Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 21 listopada 2019 r. w sprawie T-527/18, K.A. Schmusal Holding/ EUIPO – Tecnium (tec.nicum), wniesione w dniu 30 stycznia 2020 r. przez K.A. Schmusal Holding GmbH & Co. KG	3
2020/C 247/04	Sprawa C-72/20 P: Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 12 grudnia 2019 r. w sprawie T-747/18, Refan Bulgaria/ EUIPO (Kształt kwiatu), wniesione w dniu 12 lutego 2020 r. przez Refan Bulgaria OOD	3
2020/C 247/05	Sprawa C-74/20 P: Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 3 grudnia 2019 r. w sprawie T-658/18, Hästens Sängar/ EUIPO (Przedstawienie wzoru kwadratów), wniesione w dniu 12 lutego 2020 r. przez Hästens Sängar AB	3
2020/C 247/06	Sprawa C-83/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) w dniu 17 lutego 2020 r. (skorygowany w dniu 16 kwietnia 2020 r.) – BPC Lux 2 Sàrl i in. / Banco de Portugal i in.	4
2020/C 247/07	Sprawa C-97/20 P: Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 19 grudnia 2019 r. w sprawie T-40/19, Amigüitos pets & life/ EUIPO – Société des produits Nestlé, wniesione w dniu 24 lutego 2020 r. przez Société des produits Nestlé SA	5

2020/C 247/08	Sprawa C-110/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 27 lutego 2020 r. – Regione Puglia / Ministreo dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare i in.	5
2020/C 247/09	Sprawa C-131/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Linz (Austria) w dniu 9 marca 2020 r. – ZK, AL / Deutsche Lufthansa AG	6
2020/C 247/10	Sprawa C-140/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court (Irlandia) w dniu 25 marca 2020 r. – G.D. przeciwko Commissioner of the Garda Síochána; Minister for Communications, Energy and Natural Resources i Attorney General	6
2020/C 247/11	Sprawa C-163/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzgericht (Austria) w dniu 16 kwietnia 2020 r. – AZ / Finanzamt Hollabrunn Korneuburg Tulln	7
Sąd		
2020/C 247/12	Sprawa T-564/15 RENV: Wyrok Sądu z dnia 10 czerwca 2020 r. – Spliethoff’s Bevrachtingskantoor / Komisja [Pomoc finansowa w ramach instrumentu „Łącząc Europę” (CEF) – Sektor transportu w latach 2014 – 2020 – Zaproszenia do składania wniosków – Decyzja ustanawiająca listę wybranych wniosków – Odrzucenie wniosku – Oczywiste błędy w ocenie – Równość traktowania – Obowiązek uzasadnienia]	8
2020/C 247/13	Sprawa T-608/18: Wyrok Sądu z dnia 10 czerwca 2020 r. – Sammut / Parlament [Służba publiczna – Urzędnicy – Prawa i obowiązki urzędnika – Publikacja treści dotyczących prac Unii – Obowiązek uprzedniego powiadomienia – Artykuł 17a regulaminu pracowniczego – Sprawozdanie z oceny – Odpowiedzialność]	8
2020/C 247/14	Sprawa T-83/19: Wyrok Sądu z dnia 10 czerwca 2020 r. – AL / Komisja [Służba publiczna – Doradcy specjaliści – Powołanie na stanowisko reprezentujące Unię w partnerskim organie międzynarodowym – Powołanie innej osoby reprezentującej Unię – Uzasadnione oczekiwania – Prawo do bycia wysłuchanym – Zasada dobrej administracji i obowiązek staranności – Odpowiedzialność]	9
2020/C 247/15	Sprawa T-100/19: Wyrok Sądu z dnia 10 czerwca 2020 r. – L. Oliva Torras / EUIPO – Mecánica del Frío (Urządzenia sprzęgające do pojazdów) [Wzór wspólnotowy – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru – Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający urządzenie sprzęgające do łączenia urządzeń chłodniczych lub klimatyzacyjnych z pojazdem silnikowym – Jedyne żądanie mające na celu zmianę – Dorozumiane żądanie stwierdzenia nieważności – Dopuszczalność – Podstawa unieważnienia – Niedochowanie wymagań dotyczących ochrony – Artykuły 4 – 9 i art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 6/2002 – Zakres badania przeprowadzanego przez izbę odwoławczą – Zajęcie przez izbę odwoławczą w toku postępowania stanowiska w przedmiocie niedochowania wymagań dotyczących ochrony – Odmienny wniosek w zaskarżonej decyzji – Obowiązek uzasadnienia – Artykuł 62 i art. 63 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia (WE) nr 6/2002]	10
2020/C 247/16	Sprawa T-131/19: Wyrok Sądu z dnia 10 czerwca 2020 r. – Oosterbosch/Parlament [Służba publiczna – Personel kontraktowy – Wynagrodzenie – Dodatek za pracę zmianową – Artykuł 56a regulaminu pracowniczego – Pewność prawa – Zasada legalności – Pojęcie pracy nocnej]	10
2020/C 247/17	Sprawa T-646/19: Wyrok Sądu z dnia 10 czerwca 2020 r. – eSky Group IP / EUIPO – Gröpel (e) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego e – Wcześniejszy graficzny międzynarodowy znak towarowy e – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]	11
2020/C 247/18	Sprawa T-707/19: Wyrok Sądu z dnia 10 czerwca 2020 r. – FF&GB / EUIPO (ONE-OFF) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego ONE-OFF – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]	12
2020/C 247/19	Sprawa T-738/18: Postanowienie Sądu z dnia 12 maja 2020 r. – Dragnea / Komisja [Skarga o stwierdzenie nieważności – Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego – Rumuński regionalny program operacyjny 2007-2013 – Dochodzenia zewnętrzne OLAF – Raporty końcowe i zalecenia OLAF – Decyzja krajowa wszczynająca postępowanie karne – Wydana przez OLAF odmowa wszczęcia dochodzenia w przedmiocie przeprowadzenia wcześniejszych dochodzeń – Odmowa dostępu do akt z dochodzenia OLAF – Akt niepodlegający zaskarżeniu – Niedopuszczalność]	12

2020/C 247/20	Sprawa T-526/19: Postanowienie Sądu z dnia 20 maja 2020 r. – Nord Stream 2 / Parlament i Rada [Skarga o stwierdzenie nieważności – Energia – Rynek wewnętrzny gazu ziemnego – Dyrektywa (UE) 2019/692 – Stosowanie dyrektywy 2009/73/WE do linii przesyłowych gazu do i z państw trzecich – Brak bezpośredniego oddziaływania – Niedopuszczalność – Przedstawienie dokumentów uzyskanych niezgodnie z prawem]	13
2020/C 247/21	Sprawa T-530/19: Postanowienie Sądu z dnia 20 maja 2020 r. – Nord Stream / Parlament i Rada [Skarga o stwierdzenie nieważności – Energia – Rynek wewnętrzny gazu ziemnego – Dyrektywa (UE) 2019/692 – Dodanie do dyrektywy 2009/73/WE art. 49a dotyczącego przyjmowania decyzji w sprawie odstępowania od niektórych przepisów dyrektywy – Stosowanie dyrektywy 2009/73 do linii przesyłowych gazu do i z państw trzecich – Zakwestionowanie wyznaczonego na dzień 24 maja 2020 r. terminu do przyznania odstępowania od obowiązków wynikających z dyrektywy 2009/73 – Brak bezpośredniego oddziaływania – Brak indywidualnego oddziaływania – Niedopuszczalność]	14
2020/C 247/22	Sprawa T-797/19 R-II: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 15 kwietnia 2020 r. – Anglo Austrian AAB i Belegging-Maatschappij „Far-East” / EBC [Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Rozporządzenie (UE) nr 1024/2013 – Nadzór ostrożnościowy nad instytucjami kredytowymi – Decyzja w sprawie cofnięcia zezwolenia instytucji kredytowej – Ponowny wniosek – Artykuł 160 regulaminu postępowania]	15
2020/C 247/23	Sprawa T-163/20 R i T-163/20 R II: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 25 maja 2020 r. – Isopix / Parlament [Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Zamówienia publiczne na usługi – Świadczenie usług fotograficznych – Wniosek o zawieszenie wykonania – Częściowa oczywista niedopuszczalność skargi głównej – Niedopuszczalność – Pilny charakter – Fumus boni iuris – Wyważenie interesów]	15
2020/C 247/24	Sprawa T-224/20: Skarga wniesiona w dniu 17 kwietnia 2020 r. – FT i in. / Komisja	16
2020/C 247/25	Sprawa T-225/20: Skarga wniesiona w dniu 17 kwietnia 2020 r. – FJ i in. / ESDZ	17
2020/C 247/26	Sprawa T-251/20: Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2020 r. – KG / Parlament	17
2020/C 247/27	Sprawa T-255/20: Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2020 r. – ClientEarth / Komisja	18
2020/C 247/28	Sprawa T-265/20: Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2020 r. – JR/Komisja	19
2020/C 247/29	Sprawa T-270/20: Skarga wniesiona w dniu 7 maja 2020 r. – JS / SRB	19
2020/C 247/30	Sprawa T-271/20: Skarga wniesiona w dniu 8 maja 2020 r. – JS / SRB	20
2020/C 247/31	Sprawa T-274/20: Skarga wniesiona w dniu 11 maja 2020 r. – MHCS / EUIPO – Lidl Stiftung (Odcienie koloru pomarańczowego)	21
2020/C 247/32	Sprawa T-275/20: Skarga wniesiona w dniu 11 maja 2020 r. – Westfälische Drahtindustrie i in. / Komisja	22
2020/C 247/33	Sprawa T-276/20: Skarga wniesiona w dniu 11 maja 2020 r. – Crevier / EUIPO (Dezodoryzator powietrza)	23
2020/C 247/34	Sprawa T-277/20: Skarga wniesiona w dniu 7 maja 2020 r. – MKB Multifunds / Komisja	24
2020/C 247/35	Sprawa T-280/20: Skarga wniesiona w dniu 8 maja 2020 r. – CX / Komisja	25
2020/C 247/36	Sprawa T-289/20: Skarga wniesiona w dniu 15 maja 2020 r. – Facegym / EUIPO (FACEGYM)	26
2020/C 247/37	Sprawa T-294/20: Skarga wniesiona w dniu 22 maja 2020 r. – Talleres de Escoriaza / EUIPO – Salto Systems (KAAS KEYS AS A SERVICE)	27
2020/C 247/38	Sprawa T-295/20: Skarga wniesiona w dniu 21 maja 2020 r. – Aquind i in. / Komisja	28
2020/C 247/39	Sprawa T-300/20: Skarga wniesiona w dniu 22 maja 2020 r. – Nosio / EUIPO – Tros del Beto (ACCUSI)	29
2020/C 247/40	Sprawa T-301/20: Skarga wniesiona w dniu 19 maja 2020 r. – Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics i Jushi Egypt for Fiberglass Industry / Komisja	30
2020/C 247/41	Sprawa T-302/20: Skarga wniesiona w dniu 15 maja 2020 r. – Antonio Del Valle Ruiz i in. / SRB	31
2020/C 247/42	Sprawa T-303/20: Skarga wniesiona w dniu 15 maja 2020 r. – José María Arias Mosquera i in. / SRB	32

2020/C 247/43	Sprawa T-304/20: Skarga wniesiona w dniu 20 maja 2020 r. – Molina Fernández / SRB	32
2020/C 247/44	Sprawa T-305/20: Skarga wniesiona w dniu 26 maja 2020 r. – Telefónica Germany / EUIPO – Google (LOOP)	33
2020/C 247/45	Sprawa T-306/20: Skarga wniesiona w dniu 19 maja 2020 r. – Hijos de Moisés Rodríguez González / EUIPO – Irlandia y Ornuá (La Irlandesa 1943)	34
2020/C 247/46	Sprawa T-307/20: Skarga wniesiona w dniu 26 maja 2020 r. – Calatrava Real State 2015 / SRB . . .	34
2020/C 247/47	Sprawa T-312/20: Skarga wniesiona w dniu 27 maja 2020 r. – EVH/Komisja	35
2020/C 247/48	Sprawa T-313/20: Skarga wniesiona w dniu 27 maja 2020 r. – Stadtwerke Leipzig / Komisja	36
2020/C 247/49	Sprawa T-314/20: Skarga wniesiona w dniu 27 maja 2020 r. – GWS Stadtwerke Hameln / Komisja .	36
2020/C 247/50	Sprawa T-315/20: Skarga wniesiona w dniu 27 maja 2020 r. – TEAG / Komisja	37
2020/C 247/51	Sprawa T-316/20: Skarga wniesiona w dniu 27 maja 2020 r. – Naturstrom / Komisja	37
2020/C 247/52	Sprawa T-320/20: Skarga wniesiona w dniu 27 maja 2020 r. – Mainova / Komisja	38
2020/C 247/53	Sprawa T-321/20: Skarga wniesiona w dniu 27 maja 2020 r. – enercity / Komisja	39
2020/C 247/54	Sprawa T-322/20: Skarga wniesiona w dniu 27 maja 2020 r. – Stadtwerke Frankfurt am Main / Komisja	39
2020/C 247/55	Sprawa T-324/20: Skarga wniesiona w dniu 26 maja 2020 r. – Yongkang Kugooo Technology / EUIPO – Ford Motor Company (kugoo)	40
2020/C 247/56	Sprawa T-326/20: Skarga wniesiona w dniu 27 maja 2020 r. – Bibita Group / EUIPO – Benkomers (Butelki na napoje)	41
2020/C 247/57	Sprawa T-329/20: Skarga wniesiona w dniu 29 maja 2020 r. – 4B Company/EUIPO – Deenz (naszyjniki (biżuteria))	41
2020/C 247/58	Sprawa T-331/20: Skarga wniesiona w dniu 29 maja 2020 r. – Laboratorios Ern / EUIPO – Le-Vel Brands (Le-Vel)	42
2020/C 247/59	Sprawa T-334/20: Skarga wniesiona w dniu 29 maja 2020 r. – KH / ESDZ	43
2020/C 247/60	Sprawa T-335/20: Skarga wniesiona w dniu 28 maja 2020 r. – Republika Czeska / Komisja	44
2020/C 247/61	Sprawa T-340/20: Skarga wniesiona w dniu 3 czerwca 2020 r. – Galván Fernández-Guillén / SRB . .	44
2020/C 247/62	Sprawa T-344/20: Skarga wniesiona w dniu 3 czerwca 2020 r. – El Corte Inglés/EUIPO – Unión Detallistas Españoles (unit)	45
2020/C 247/63	Sprawa T-345/20: Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2020 r. – Robert Klingel / EUIPO (MEN+) . .	46
2020/C 247/64	Sprawa T-348/20: Skarga wniesiona w dniu 5 czerwca 2020 r. – Freistaat Bayern / EUIPO (GEWÜRZSOMMELIER)	46
2020/C 247/65	Sprawa T-351/20: Skarga wniesiona w dniu 5 czerwca 2020 r. – St. Hippolyt / EUIPO – Raisioaqua (Vital like nature)	47
2020/C 247/66	Sprawa T-352/20: Skarga wniesiona w dniu 5 czerwca 2020 r. – St. Hippolyt / EUIPO – Elephant (Strong like nature)	48

Sprostowania

2020/C 247/67	Sprostowanie do komunikatu w Dzienniku Urzędowym w sprawie T-220/20 (Dz.U. C 201 z 15.6.2020)	49
---------------	---	----

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2020/C 247/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 240 z 20.7.2020

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 230 z 13.7.2020

Dz.U. C 222 z 6.7.2020

Dz.U. C 215 z 29.6.2020

Dz.U. C 209 z 22.6.2020

Dz.U. C 201 z 15.6.2020

Dz.U. C 191 z 8.6.2020

Teksty te są dostępne na stronie internetowej:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 31 października 2019 r. – TN / WWK Lebensversicherung auf Gegenseitigkeit, VP

(Sprawa C-803/19)

(2020/C 247/02)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: TN

Strona pozwana: WWK Lebensversicherung auf Gegenseitigkeit, VP

Uczestnik postępowania: UO

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (ósma izba) postanowieniem z dnia 28 maja 2020 r. orzeka, co następuje:

Artykuł 35 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 1 dyrektywy 2002/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. dotyczącej ubezpieczeń na życie oraz art. 185 ust. 1 w związku z art. 186 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II) należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym w przypadku odstąpienia od umowy ubezpieczenia przez ubezpieczającego podatek od składek ubezpieczeniowych, należny od ubezpieczającego oraz pobierany i odprowadzany na rzecz państwa przez ubezpieczyciela, jest wyłączony z kwot, które ubezpieczyciel musi zwrócić ubezpieczającemu, wobec czego ubezpieczający musi żądać zwrotu podatku od administracji podatkowej lub ewentualnie odszkodowania od ubezpieczyciela, jeżeli obowiązujące na podstawie prawa mającego zastosowanie do umowy ubezpieczenia przepisy proceduralne dotyczące uzyskania zwrotu tych kwot zapłaconych tytułem podatku od składek ubezpieczeniowych nie mogą podważyć skuteczności prawa odstąpienia od umowy, które przysługuje ubezpieczającemu na mocy prawa Unii, co powinien sprawdzić sąd odsyłający.

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 21 listopada 2019 r. w sprawie T-527/18, K.A. Schmearsal Holding / EUIPO – Tecnium (tec.nicum), wniesione w dniu 30 stycznia 2020 r. przez K.A. Schmearsal Holding GmbH & Co. KG

(Sprawa C-52/20 P)

(2020/C 247/03)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: K.A. Schmearsal Holding GmbH & Co. KG (przedstawiciel: A. Haudan, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Postanowieniem z dnia 28 maja 2020 r., Trybunał Sprawiedliwości (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) uznał, że odwołanie nie zostaje przyjęte do rozpoznania i że K.A. Schmearsal Holding GmbH & Co. KG pokrywa własne koszty.

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 12 grudnia 2019 r. w sprawie T-747/18, Refan Bulgaria / EUIPO (Kształt kwiatu), wniesione w dniu 12 lutego 2020 r. przez Refan Bulgaria OOD

(Sprawa C-72/20 P)

(2020/C 247/04)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Refan Bulgaria OOD (A. Ivanova, адвокат)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Postanowieniem z dnia 4 czerwca 2020 r., Trybunał Sprawiedliwości (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) uznał, że odwołanie nie zostaje przyjęte do rozpoznania i że wnoszący odwołanie pokrywa własne koszty.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 3 grudnia 2019 r. w sprawie T-658/18, Hästens Sängar / EUIPO (Przedstawienie wzoru kwadratów), wniesione w dniu 12 lutego 2020 r. przez Hästens Sängar AB

(Sprawa C-74/20 P)

(2020/C 247/05)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Hästens Sängar AB (przedstawiciele: M. Johansson, advokat, R. Wessman, advokat)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Postanowieniem z dnia 28 maja 2020 r. Trybunał Sprawiedliwości (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) odmówił przyjęcia odwołania do rozpoznania i obciążył Hästens Sängar AB jej własnymi kosztami.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) w dniu 17 lutego 2020 r. (skorygowany w dniu 16 kwietnia 2020 r.) – BPC Lux 2 Sàrl i in. / Banco de Portugal i in.

(Sprawa C-83/20)

(2020/C 247/06)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal Administrativo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: BPC Lux 2 Sàrl, BPC UKI LP, Bennett Offshore Restructuring Fund Inc., Bennett Restructuring Fund LP, Queen Street Limited, BTG Pactual Global Emerging Markets and Macro Master Fund LP, BTG Pactual Absolute Return II Master Fund LP, CSS LLC, Beltway Strategic Opportunities Fund LP, EJP Debt Opportunities Master Fund LP, TP Lux HoldCo Sàrl, VR Global Partners LP, CenturyLink Inc. Defined Benefit Master Trust, City of New York Group Trust, Dignity Health, GoldenTree Asset Management Lux Sàrl, GoldenTree High Yield Value Fund Offshore 110 Two Ltd, San Bernardino County Employees Retirement Association, EJP DO Fund (Cayman) LP, Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group SA

Druga strona postępowania: Banco de Portugal, Banco Espírito Santo SA, Novo Banco SA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo Unii, a w szczególności art. 17 [Karty praw podstawowych Unii Europejskiej] oraz dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE⁽¹⁾ z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012, w szczególności jej art. 36, 73 i 74, należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie obowiązywaniu przepisów krajowych takich jak opisane powyżej, które zostały zastosowane w drodze środka w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji polegającego na utworzeniu instytucji pomostowej i wydzieleniu aktywów oraz które przy częściowej transpozycji wspomnianej dyrektywy i przed upływem terminu jej transpozycji:
 - a) nie przewidywały dokonania rozsądnej, ostrożnej i realistycznej wyceny aktywów i pasywów instytucji kredytowej objętej środkiem w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przed jego przyjęciem;
 - b) nie przewidywały zapłaty ewentualnej rekompensaty opartej na wycenie wskazanej w lit. a) powyżej na rzecz instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub, w odpowiednim przypadku, na rzecz osób uprawnionych z tytułu akcji lub z innych tytułów własności, a zamiast tego przewidywały jedynie, że ewentualna różnica dochodu ze zbycia banku pomostowego zostanie zwrócona pierwotnej instytucji kredytowej lub jej masie upadłości;
 - c) nie przewidywały, że akcjonariusze instytucji objętej środkiem w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są uprawnieni do otrzymania kwoty nie niższej niż szacowana kwota, którą otrzymaliby, gdyby jednostka została całkowicie zlikwidowana w ramach zwykłego postępowania upadłościowego, i przewidywały ten mechanizm zabezpieczenia jedynie w odniesieniu do wierzycieli, których roszczenia nie zostały przeniesione; oraz
 - d) nie przewidywały wyceny innej niż ta, o której mowa w lit. a), mającej na celu ustalenie, czy akcjonariuszom i wierzycielom zapewniono by bardziej korzystne traktowanie, gdyby instytucja kredytowa objęta działaniem w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji została objęta zwykłym postępowaniem upadłościowym?
- 2) Czy w świetle orzecznictwa Trybunału zawartego w wyroku z dnia 18 grudnia 1997 r., Inter-Environnement Wallonie [sprawa C-129/96⁽²⁾], orzecznictwo powtórzone następnie przez Trybunał], przepisy krajowe takie jak opisane w niniejszej sprawie, które dokonują częściowej transpozycji dyrektywy 2014/59/UE, mogą poważnie zagrozić osiągnięciu rezultatu przewidzianego w tej dyrektywie, w szczególności w jej art. 36, 73 i 74, w kontekście stosowania środka w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji?

⁽¹⁾ Dz.U. L 173, s. 190.

⁽²⁾ EU:C:1997:628.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 19 grudnia 2019 r. w sprawie T-40/19, Amigüitos pets & life / EUIPO – Société des produits Nestlé, wniesione w dniu 24 lutego 2020 r. przez Société des produits Nestlé SA

(Sprawa C-97/20 P)

(2020/C 247/07)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Société des produits Nestlé SA (przedstawiciele: A. Jaeger-Lenz, C. Elkemann i A. Lambrecht, Rechtsanwältin)

Druga strona postępowania: Amigüitos pets & life SA (przedstawiciel: N.A. Fernández Fernández-Pacheco, abogado), Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Postanowieniem z dnia 4 czerwca 2020 r. Trybunał Sprawiedliwości (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) odmówił przyjęcia odwołania do rozpoznania i obciążył wnoszącą odwołanie jej własnymi kosztami.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 27 lutego 2020 r. – Regione Puglia / Ministreo dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare i in.

(Sprawa C-110/20)

(2020/C 247/08)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Regione Puglia

Druga strona postępowania: Ministreo dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dei beni e delle attività culturali e del turismo, Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Commissione tecnica di verifica dell’impatto ambientale

Pytanie prejudycjalne

Czy dyrektywę 94/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie przepisom krajowym takim jak opisane przepisy, które z jednej strony określają jako optymalny do celów wydania zezwolenia na badanie węglowodorów obszar o danej powierzchni, przyznany na określony czas – w niniejszym przypadku obszar 750 kilometrów kwadratowych na okres sześciu lat – a z drugiej strony zezwalają na przekroczenie tych ograniczeń poprzez wydanie większej liczby zezwoleń na badanie dotyczące sąsiednich obszarów temu samemu podmiotowi, pod warunkiem że zostaną one wydane w wyniku odrębnych postępowań administracyjnych?

⁽¹⁾ Dyrektywa 94/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie warunków udzielania i korzystania z zezwoleń na poszukiwanie, badanie i produkcję węglowodorów (Dz.U. 1994, L 164, s. 3).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Linz (Austria)
w dniu 9 marca 2020 r. – ZK, AL / Deutsche Lufthansa AG**

(Sprawa C-131/20)

(2020/C 247/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesgericht Linz

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ZK, AL

Strona pozwana: Deutsche Lufthansa AG

Postanowieniem Trybunału z dnia 14 maja 2020 r. sprawa została wykreślona z rejestru Trybunału.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court (Irlandia)
w dniu 25 marca 2020 r. – G.D. przeciwko Commissioner of the Garda Síochána; Minister for
Communications, Energy and Natural Resources i Attorney General**

(Sprawa C-140/20)

(2020/C 247/10)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: G.D.

Strona pozwana: Commissioner of the Garda Síochána; Minister for Communications, Energy and Natural Resources i Attorney General

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ogólny lub powszechny system zatrzymywania danych – nawet poddany rygorystycznym ograniczeniom w zakresie zatrzymywania i dostępu – jest sam w sobie sprzeczny z art. 15 dyrektywy 2002/58/WE⁽¹⁾, interpretowanym w świetle karty?
- 2) Czy przy badaniu ewentualnej niezgodności środka krajowego wprowadzonego na podstawie dyrektywy 2006/24/WE⁽²⁾, wprowadzającego ogólny system zatrzymywania danych (z zastrzeżeniem niezbędnych rygorystycznych kontroli w zakresie zatrzymywania danych lub uzyskiwania do nich dostępu), w szczególności przy ocenie proporcjonalności takiego systemu, sąd krajowy może uwzględnić okoliczność, że dane mogą być zgodne z prawem zatrzymywane przez usługodawców do własnych celów handlowych oraz że ich zatrzymanie może być wymagane ze względów bezpieczeństwa narodowego wyłączonych z przepisów dyrektywy 2002/58/WE?
- 3) Dokonując oceny, w kontekście stwierdzenia zgodności z prawem Unii, w szczególności z kartą, krajowego środka dostępu do zatrzymanych danych, jakimi kryteriami powinien kierować się sąd krajowy, badając, czy tego rodzaju system dostępu przewiduje uprzednią i niezależną kontrolę wymaganą przez Trybunał Sprawiedliwości w jego orzecznictwie? Czy w tym kontekście sąd krajowy może, przy dokonywaniu takiej oceny, wziąć pod uwagę istnienie kontroli sądowej ex post lub niezależnej kontroli?

- 4) W każdym razie, czy sąd krajowy jest zobowiązany do stwierdzenia niezgodności środka krajowego z art. 15 dyrektywy 2002/58/WE, jeżeli środek krajowy przewiduje ogólny system zatrzymywania danych na potrzeby zwalczania poważnych przestępstw, a sąd krajowy uznał – na podstawie wszystkich dostępnych dowodów – że takie zatrzymywanie jest zarazem istotne i ściśle niezbędne do realizacji celu polegającego na zwalczaniu poważnej przestępczości?
- 5) Jeżeli sąd krajowy jest zobowiązany uznać, że środek krajowy jest niezgodny z art. 15 dyrektywy 2002/58/WE, interpretowanym w świetle karty, to czy jest on uprawniony do ograniczenia w czasie skutków takiego uznania, jeśli jest przekonany o tym, że przyjęcie odmiennego podejścia doprowadziłoby do „chaosu i uszczerbku dla interesu ogółu” [zgodnie ze stanowiskiem przyjętym na przykład w sprawie R (National Council for Civil Liberties) przeciwko Secretary of State for Home Department i Secretary of State for Foreign Affairs [2018] EWHC 975, pkt 46]?
- 6) Czy sąd krajowy, do którego zwrócono się o stwierdzenie niezgodności prawa krajowego z art. 15 dyrektywy 2002/58/WE lub o odstąpienie od jego stosowania, lub o stwierdzenie, że stosowanie takiego prawa skutkowało naruszeniem praw jednostki, czy to w ramach postępowania wszczętego w celu ułatwienia polemiki w przedmiocie dopuszczalności dowodów w ramach postępowania karnego, czy w innym celu, może odmówić zastosowania takiego rozwiązania w odniesieniu do danych zatrzymanych na mocy przepisu krajowego ustanowionego na podstawie wynikającego z art. 288 TFUE obowiązku skutecznego wprowadzenia do prawa krajowego przepisów dyrektywy lub ograniczenia takiego stwierdzenia do okresu następującego po stwierdzeniu nieważności dyrektywy 2006/24/WE przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w dniu 8 kwietnia 2014 r.?

(¹) Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz.U. 2002, L 201, s. 37).

(²) Dyrektywa 2006/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie zatrzymywania generowanych lub przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub udostępnianiem publicznych sieci łączności oraz zmieniająca dyrektywę 2002/58/WE (Dz.U. 2006, L 105, s. 54).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzgericht
(Austria) w dniu 16 kwietnia 2020 r. – AZ / Finanzamt Hollabrunn Korneuburg Tulln**

(Sprawa C-163/20)

(2020/C 247/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: AZ

Pozwany organ: Finanzamt Hollabrunn Korneuburg Tulln

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 18 i art. 45 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, art. 7 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 492/2011 (¹) z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii, art. 4, art. 5 lit. b), art. 7 i art. 67 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 (²) z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego oraz art. 60 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 (³) z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie stosowaniu uregulowania krajowego przewidującego, że świadczenia rodzinne na dziecko, które w rzeczywistości nie przebywa na stałe w wypłacającym je państwie członkowskim, lecz w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, w innym państwie będącym stroną Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub w Szwajcarii, należy dostosować na podstawie porównywalnego poziomu cen opublikowanego przez Eurostat dla danego państwa w stosunku do państwa członkowskiego wypłacającego świadczenia rodzinne?

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 492/2011 z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii (Dz.U. 2011, L 141, s. 1).

(²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. 2004, L 166, s. 1).

(³) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczące wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. 2009, L 284, s. 1).

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 10 czerwca 2020 r. – Spliethoff's Bevrachtingskantoor / Komisja

(Sprawa T-564/15 RENV) ⁽¹⁾

[Pomoc finansowa w ramach instrumentu „Łącząc Europę” (CEF) – Sektor transportu w latach 2014 – 2020 – Zaproszenia do składania wniosków – Decyzja ustanawiająca listę wybranych wniosków – Odrzucenie wniosku – Oczywiste błędy w ocenie – Równość traktowania – Obowiązek uzasadnienia]

(2020/C 247/12)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci Y. de Vries i J. de Kok)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Kaléda i J. Samnadda, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Komisji C(2015) 5274 z dnia 31 lipca 2015 r. ustanawiającej listę wniosków kwalifikujących się do objęcia pomocą finansową Unii Europejskiej w ramach instrumentu „Łącząc Europę” (CEF), sektor transportu, w następstwie zaproszeń do składania wniosków wystosowanych w dniu 11 września 2014 r. i opartych na wieloletnim programie prac.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Europejska pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV związane z postępowaniem odwoławczym przed Trybunałem w sprawie C-635/16 P, jak również z pierwotnym postępowaniem przed Sądem w sprawie T-564/15.
- 3) Spliethoff's Bevrachtingskantoor zostaje obciążona kosztami związanymi z postępowaniem po przekazaniu sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania (sprawa T-564/15 RENV).

⁽¹⁾ Dz.U. C 398 z 30.11.2015.

Wyrok Sądu z dnia 10 czerwca 2020 r. – Sammut / Parlament

(Sprawa T-608/18) ⁽¹⁾

[Służba publiczna – Urzędnicy – Prawa i obowiązki urzędnika – Publikacja treści dotyczących prac Unii – Obowiązek uprzedniego powiadomienia – Artykuł 17a regulaminu pracowniczego – Sprawozdanie z oceny – Odpowiedzialność]

(2020/C 247/13)

Język postępowania: maltański

Strony

Strona skarżąca: Mark Anthony Sammut (Foetz, Luksemburg) (przedstawiciel: P. Borg Olivier, avocat)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: M. Sammut i I. Lázaro Betancor, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 270 TFUE żądanie zmierzające w istocie do, po pierwsze, stwierdzenia nieważności decyzji Parlamentu z dnia 4 stycznia 2018 r. w zakresie, w jakim na jej mocy oddalono wniosek skarżącego o usunięcie jednej z ocen zawartych w sprawozdaniu z jego oceny za 2016 r., oraz, po drugie, naprawienia szkody i krzywdy, jakich skarżący miał doznać w związku z tą decyzją.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Mark Anthony Sammut zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 4 z 7.1.2019.

Wyrok Sądu z dnia 10 czerwca 2020 r. – AL / Komisja

(Sprawa T-83/19) (¹)

[Służba publiczna – Doradcy specjalni – Powołanie na stanowisko reprezentujące Unię w partnerskim organie międzynarodowym – Powołanie innej osoby reprezentującej Unię – Uzasadnione oczekiwania – Prawo do bycia wysłuchanym – Zasada dobrej administracji i obowiązek staranności – Odpowiedzialność]

(2020/C 247/14)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: AL (przedstawiciele: adwokaci S. Rodrigues i A. Blot)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Vernier i I. Melo Sampaio, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 270 TFUE po pierwsze, o stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji oddalającej złożony przez skarżącego w dniu 19 grudnia 2017 r. wniosek o odszkodowanie oraz decyzji oddalającej jego zażalenie z dnia 12 listopada 2018 r., a po drugie, o naprawienie szkody i zadośćuczynienie za krzywdę, które skarżący miał ponieść.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) AL Zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 122 z 1.4.2019.

Wyrok Sądu z dnia 10 czerwca 2020 r. – L. Oliva Torras / EUIPO – Mecánica del Frío (Urządzenia sprzęgające do pojazdów)

(Sprawa T-100/19) ⁽¹⁾

[Wzór wspólnotowy – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru – Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający urządzenie sprzęgające do łączenia urządzeń chłodniczych lub klimatyzacyjnych z pojazdem silnikowym – Jedyne żądanie mające na celu zmianę – Dorozumiane żądanie stwierdzenia nieważności – Dopuszczalność – Podstawa unieważnienia – Niedochowanie wymagań dotyczących ochrony – Artykuły 4 – 9 i art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 6/2002 – Zakres badania przeprowadzanego przez izbę odwoławczą – Zajęcie przez izbę odwoławczą w toku postępowania stanowiska w przedmiocie niedochowania wymagań dotyczących ochrony – Odmienny wniosek w zaskarżonej decyzji – Obowiązek uzasadnienia – Artykuł 62 i art. 63 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia (WE) nr 6/2002]

(2020/C 247/15)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: L. Oliva Torras, S.A. (Manresa, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokat E. Sugrañes Coca i adwokat M. D. Caballero Pérez)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: J. Crespo Carrillo i H. O'Neill, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Mecánica del Frío, S.L. (Cornellá de Llobregat, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J. Torras Toll)

Przedmiot

Skarga na decyzję Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 19 listopada 2018 r. (sprawa R 1397/2017-3) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do wzoru między L. Oliva Torras a Mecánica del Frío.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Trzeciej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 19 listopada 2018 r. (sprawa R 1397/2017-3).
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) EUIPO pokrywa, oprócz własnych kosztów, koszty poniesione przez L. Oliva Torras, SA.
- 4) Mecánica del Frío, SL, pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 15.4.2019.

Wyrok Sądu z dnia 10 czerwca 2020 r. – Oosterbosch/Parlament

(Sprawa T-131/19) ⁽¹⁾

[Służba publiczna – Personel kontraktowy – Wynagrodzenie – Dodatek za pracę zmianową – Artykuł 56a regulaminu pracowniczego – Pewność prawa – Zasada legalności – Pojęcie pracy nocnej]

(2020/C 247/16)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Marc Oosterbosch (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat M. Casado García-Hirschfeld)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: M. Windisch i C. González Argüelles, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 270 TFUE o stwierdzenie nieważności rozliczeń wynagrodzenia skarżącego za miesiące marzec, kwiecień i czerwiec 2018 r.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Marc Oosterbosch zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 148 z 29.4.2019.

Wyrok Sądu z dnia 10 czerwca 2020 r. – eSky Group IP / EUIPO – Gröpel (e)

(Sprawa T-646/19) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego e – Wcześniejszy graficzny międzynarodowy znak towarowy e – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]

(2020/C 247/17)

Język postępowania:

Strony

Strona skarżąca: eSky Group IP sp. z o.o. (Warszawa, Polska) (przedstawiciel: adwokat P. Kurcman)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: L. Rampini i V. Ruzek, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Gerhard Gröpel (Passau, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat N. Maenz)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 24 lipca 2019 r. (sprawa R 223/2019-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między G. Gröpelem a eSky Group IP.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) eSky Group IP sp. z o.o. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 383 z 11.11.19.

Wyrok Sądu z dnia 10 czerwca 2020 r. – FF&GB / EUIPO (ONE-OFF)(Sprawa T-707/19) ⁽¹⁾

**[Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego ONE-OFF –
Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1
lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]**

(2020/C 247/18)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: FF&GB Srl (Mantua, Włochy) (przedstawiciel: adwokat M. Locatelli)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: L. Capostagno, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 12 sierpnia 2019 r. (sprawa R 239/2019-5), dotyczącą rejestracji oznaczenia graficznego ONE-OFF jako unijnego znaku towarowego

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) FF&GB Srl zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 413 z 9.12.2019.

Postanowienie Sądu z dnia 12 maja 2020 r. – Dragnea / Komisja(Sprawa T-738/18) ⁽¹⁾

[Skarga o stwierdzenie nieważności – Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego – Rumuński regionalny program operacyjny 2007-2013 – Dochodzenia zewnętrzne OLAF – Raporty końcowe i zalecenia OLAF – Decyzja krajowa wszczynająca postępowanie karne – Wydana przez OLAF odmowa wszczęcia dochodzenia w przedmiocie przeprowadzenia wcześniejszych dochodzeń – Odmowa dostępu do akt z dochodzenia OLAF – Akt niepodlegający zaskarżeniu – Niedopuszczalność]

(2020/C 247/19)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Liviu Dragnea (Bukareszt, Rumunia) (przedstawiciele: B. O'Connor, solicitor i S. Gubel, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J.-P. Keppenne i J. Baquero Cruz, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności pisma Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) z dnia 1 października 2018 r.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) Liviu Dragnea zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 65 z 18.2.2019.

Postanowienie Sądu z dnia 20 maja 2020 r. – Nord Stream 2 / Parlament i Rada

(Sprawa T-526/19) (¹)

[Skarga o stwierdzenie nieważności – Energia – Rynek wewnętrzny gazu ziemnego – Dyrektywa (UE) 2019/692 – Stosowanie dyrektywy 2009/73/WE do linii przesyłowych gazu do i z państw trzecich – Brak bezpośredniego oddziaływania – Niedopuszczalność – Przedstawienie dokumentów uzyskanych niezgodnie z prawem]

(2020/C 247/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Nord Stream 2 AG (Zoug, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci L. Van den Hende, J. Penz-Evren, i M. Schonberg, solicitor-advocate)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: L. Visaggio, J. Etienne i I. McDowell, pełnomocnicy), Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: A. Lo Monaco, S. Boelaert i K. Pavlaki, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/692 z dnia 17 kwietnia 2019 r. zmieniającej dyrektywę 2009/73/WE dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego (Dz.U. 2019, L 117, s. 1).

Sentencja

- 1) Dokumenty przedstawione przez Nord Stream 2 AG jako załączniki A.14 i O.20 zostają wyłączone z akt sprawy, zaś fragmentów skargi i załączników, w których znajdują się wyciągi z tych dokumentów, nie należy uwzględniać.
- 2) W pozostałym zakresie wniosek incydentalny złożony przez Radę Unii Europejskiej zostaje oddalony.
- 3) Dokumenty przedstawione przez Nord Stream 2 jako załączniki M.26 i M.30 zostają wyłączone z akt sprawy.
- 4) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 5) Postępowanie w przedmiocie wniosków Republiki Estońskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Rzeczypospolitej Polskiej i Komisji Europejskiej o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta zostaje umorzone.
- 6) Nord Stream 2 zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez Parlament Europejski i Radę, z wyjątkiem kosztów związanych z wnioskami o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.

- 7) Nord Stream 2, Parlament i Rada, jak również Republika Estońska, Republika Łotewska, Republika Litewska, Rzeczpospolita Polska i Komisja pokrywają własne koszty związane z wnioskami o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.

(¹) Dz.U. C 305 z 9.9.2019.

Postanowienie Sądu z dnia 20 maja 2020 r. – Nord Stream / Parlament i Rada

(Sprawa T-530/19) (¹)

[Skarga o stwierdzenie nieważności – Energia – Rynek wewnętrzny gazu ziemnego – Dyrektywa (UE) 2019/692 – Dodanie do dyrektywy 2009/73/WE art. 49a dotyczącego przyjmowania decyzji w sprawie odstępstwa od niektórych przepisów dyrektywy – Stosowanie dyrektywy 2009/73 do linii przesyłowych gazu do i z państw trzecich – Zakwestionowanie wyznaczonego na dzień 24 maja 2020 r. terminu do przyznania odstępstw od obowiązków wynikających z dyrektywy 2009/73 – Brak bezpośredniego oddziaływania – Brak indywidualnego oddziaływania – Niedopuszczalność]

(2020/C 247/21)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Nord Stream AG (Zoug, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci M. Raible, C. von Köckritz i J. von Andreae)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: L. Visaggio, J. Etienne i I. McDowell, pełnomocnicy), Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: A. Lo Monaco i S. Boelaert, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia częściowej nieważności dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/692 z dnia 17 kwietnia 2019 r. zmieniającej dyrektywę 2009/73/WE dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego (Dz.U. 2019, L 117, s. 1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Postępowanie w przedmiocie wniosków Republiki Estońskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Rzeczypospolitej Polskiej i Komisji Europejskiej o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta zostaje umorzone.
- 3) Nord Stream AG zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez Parlament Europejski i Radę Unii Europejskiej, z wyjątkiem kosztów związanych z wnioskami o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.
- 4) Nord Stream, Parlament i Rada, jak również Republika Estońska, Republika Łotewska, Republika Litewska, Rzeczpospolita Polska i Komisja pokrywają własne koszty związane z wnioskami o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.

(¹) Dz.U. C 312 z 16.9.2019.

**Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 15 kwietnia 2020 r. – Anglo Austrian AAB
i Belegging-Maatschappij „Far-East” / EBC**

(Sprawa T-797/19 R-II)

[Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Rozporządzenie (UE) nr 1024/2013 – Nadzór ostrożnościowy nad instytucjami kredytowymi – Decyzja w sprawie cofnięcia zezwolenia instytucji kredytowej – Ponowny wniosek – Artykuł 160 regulaminu postępowania]

(2020/C 247/22)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Anglo Austrian AAB AG, dawniej Anglo Austrian AAB Bank AG (Wiedeń, Austria) i Belegging-Maatschappij „Far-East” BV (Velp, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci M. Fischer, J. Willheim, M. Ketzer i O. H. Behrends)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny (przedstawiciele: C. Hernández Sasetta, E. Yoo i V. Hümpfner, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek oparty na art. 278 i 279 TFUE o zawieszenie wykonania decyzji z dnia 14 listopada 2019 r., nr ref.: ECB-SSM-2019-AT 8, WHD-2019 0009, na mocy której Europejski Bank Centralny cofnął zezwolenie Anglo Austrian AAB Bank AG jako instytucji kredytowej ze skutkiem od dnia doręczenia decyzji.

Sentencja

- 1) Wniosek zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 25 maja 2020 r. – Isopix / Parlament

(Sprawa T-163/20 R i T-163/20 R II)

[Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Zamówienia publiczne na usługi – Świadczenie usług fotograficznych – Wniosek o zawieszenie wykonania – Częściowa oczywista niedopuszczalność skargi głównej – Niedopuszczalność – Pilny charakter – Fumus boni juris – Wyważenie interesów]

(2020/C 247/23)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Isopix SA (Ixelles, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci P. Van den Bulck i J. Fahner)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: K. Wójcik i E. Taneva, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 278 i 279 TFUE żądania zmierzające, w sprawie T-163/20 R, do zawieszenia wykonania decyzji Parlamentu z dnia 24 marca 2020 r., w której poinformowano skarżącą o odrzuceniu jej oferty złożonej w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego COMM/DG/AWD/2019/854 oraz o udzieleniu przedmiotowego zamówienia innemu oferentowi, oraz zobowiązania Parlamentu przez Sąd do przedstawienia sprawozdania z analizy ofert, oraz, w sprawie T-163/20 R II, do zawieszenia wykonania decyzji Parlamentu z dnia 17 kwietnia 2020 r., w której poinformowano skarżącą o odrzuceniu jej oferty złożonej w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego COMM/DG/AWD/2019/854 z uwagi na niespełnienie kryteriów wyboru w odniesieniu do zdolności ekonomicznej i finansowej.

Sentencja

- 1) Wykonanie decyzji Parlamentu z dnia 24 marca 2020 r., w której poinformowano Isopix SA o odrzuceniu jej oferty złożonej w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego COMM/DG/AWD/2019/854 oraz o udzieleniu przedmiotowego zamówienia innemu oferentowi, zostaje zawieszona.
- 2) Parlament zostaje zobowiązany do przekazania Isopix sprawozdania z analizy ofert w wersji nieopatrzonej klauzulą poufności.
- 3) Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych w sprawie T-163/20 R II zostaje odrzucony jako niedopuszczalny.
- 4) Postanowienia z dnia 3 kwietnia 2020 r., Isopix/Parlament (T-163/20 R), oraz z dnia 22 kwietnia 2020, Isopix/Parlament (T-163/20 R II), zostają uchylone.
- 5) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 17 kwietnia 2020 r. – FT i in. / Komisja**(Sprawa T-224/20)**

(2020/C 247/24)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: FT i 22 pozostałych skarżących (przedstawiciel: adwokat J.-N. Louis)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o sporządzeniu rozliczenia wynagrodzenia skarżących za czerwiec 2019 r. z uwagi na zastosowanie po raz pierwszy nowych współczynników korygujących mających zastosowanie do ich wynagrodzenia z mocą wsteczną od 1 sierpnia 2018 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia art. 64 i 65 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”), zasady równego traktowania, oczywistego błędu w ocenie. W ocenie skarżących Komisja nie przekazała im nadal informacji pozwalających zrozumieć nie tylko powód obniżenia współczynnika korygującego stosowanego do ich wynagrodzenia, lecz również stosowanie go z mocą wsteczną, powodujące powstanie szczególnie dużego długu.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia art. 85 regulaminu pracowniczego, zasady pewności prawa i obowiązku dbałości. Skarżący podnoszą, że nie byli w stanie przewidzieć gwałtownej obniżki współczynnika korygującego stosowanego do ich wynagrodzenia, za odnośny okres, z mocą wsteczną. W ich ocenie warunki określone w art. 85 regulaminu pracowniczego nie zostały spełnione, więc Komisja nie może domagać się zwrotu ich wynagrodzenia z kilku miesięcy, z powodu zmiany współczynnika korygującego z mocą wsteczną.

Skarga wniesiona w dniu 17 kwietnia 2020 r. – FJ i in. / ESDZ**(Sprawa T-225/20)**

(2020/C 247/25)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* FJ i 7 pozostałych skarżących (przedstawiciel: adwokat J.-N. Louis)*Strona pozwana:* Europejska Służba Działań Zewnętrznych**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o sporządzeniu rozliczenia wynagrodzenia skarżących za czerwiec 2019 r. z uwagi na zastosowanie po raz pierwszy nowych współczynników korygujących mających zastosowanie do ich wynagrodzenia z mocą wsteczną od 1 sierpnia 2018 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia art. 64 i 65 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”), zasady równego traktowania, oczywistego błędu w ocenie. W ocenie skarżących Komisja nie przekazała im nadal informacji pozwalających zrozumieć nie tylko powód obniżenia współczynnika korygującego stosowanego do ich wynagrodzenia, lecz również stosowanie go z mocą wsteczną, powodujące powstanie szczególnie dużego długu.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia art. 85 regulaminu pracowniczego, zasady pewności prawa i obowiązku dbałości. Skarżący podnoszą, że nie byli w stanie przewidzieć gwałtownej obniżki współczynnika korygującego stosowanego do ich wynagrodzenia, za odnośny okres, z mocą wsteczną. W ich ocenie warunki określone w art. 85 regulaminu pracowniczego nie zostały spełnione, więc Komisja nie może domagać się zwrotu ich wynagrodzenia z kilku miesięcy, z powodu zmiany współczynnika korygującego z mocą wsteczną.

Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2020 r. – KG / Parlament**(Sprawa T-251/20)**

(2020/C 247/26)

*Język postępowania: angielski***Strony***Strona skarżąca:* KG (przedstawiciele: adwokaci S. Rodrigues i A. Champetier)*Strona pozwana:* Parlament Europejski**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu z dnia 4 lutego 2020 r. oddalającej jej zażalenie z dnia 29 listopada 2019 r.;

- ewentualnie stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu z dnia 30 sierpnia 2019 r. oddalającej jej pierwotny wniosek z dnia 4 kwietnia 2019 r.;
- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz strony skarżącej zadośćuczynienia za krzywdę, szacowaną *ex æquo et bono* na kwotę 5 000 EUR;
- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz strony skarżącej zwrotu wszystkich poniesionych przez nią kosztów oraz honorariów jej adwokatów.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący błędnej wykładni art. 20 ust. 3 załącznika XIII regulaminu pracowniczego oraz naruszenia zasady ciągłości służby.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasad uzasadnionych oczekiwań i praw nabytych.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa do dobrej administracji oraz obowiązku dochowania należytej staranności.

Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2020 r. – ClientEarth / Komisja

(Sprawa T-255/20)

(2020/C 247/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ClientEarth AISBL (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: F. Logue, Solicitor, i J. Kenny, Barrister-at-law)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji Komisji Europejskiej z dnia 26 lutego 2020 r. w sprawie GESTDEM nr 2019/6819 odmawiającej w części uwzględnienia wniosku skarżącej o udzielenie dostępu do akt;
- orzeczenie o kosztach i obciążenie Komisji Europejskiej kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą oraz obciążenie interwenientów ich własnymi kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy popełnienia przez Komisję oczywistych błędów w ocenie i naruszenia przez nią prawa, co doprowadziło do błędnego zastosowania wyjątku dotyczącego ochrony procesu podejmowania decyzji (art. 4 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 1049/2001)⁽¹⁾, oraz braku uzasadnienia (art. 296 TFUE), ponieważ:
 - częściowe ujawnienie sekcji 4 protokołu z 79 posiedzenia Komitetu Technicznego ds. Pojazdów Silnikowych, zwołanego w Brukseli w dniu 12 lutego 2019 r. („dokument B”), nie naruszyłyby poważnie żadnego procesu podejmowania decyzji;
 - Komisja nie wykazała, że częściowe ujawnienie sekcji 4 dokumentu B poważnie naruszyłyby proces podejmowania przez nią decyzji.

2. Zarzut drugi dotyczy popełnienia przez Komisję oczywistych błędów w ocenie i naruszenia przez nią prawa, co było powodem błędnego zastosowania kryterium nadrzędnego interesu publicznego przewidzianego w art. 4 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 1049/2001, oraz braku uzasadnienia (art. 296 TFUE).
3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia przez Komisję prawa poprzez oparcie się na wzorzec regulaminu wewnętrznego dla komitetów, niemającym zastosowania na podstawie art. 277 TFUE.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2020 r. – JR/Komisja

(Sprawa T-265/20)

(2020/C 247/28)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: JR (przedstawiciele: L. Levi i A. Champetier, adwokatk)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji w sprawie odmowy przekazania skarżącej danych osobowych jej dotyczących, podjętych w dniach 28 lutego 2020 r. i 9 kwietnia 2020 r.;
- obciążenie pozwanej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, naruszenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. 2018, L 295, s. 39), a w szczególności jego art. 17. Wreszcie, skarżąca twierdzi, że zaskarżone decyzje naruszają prawo podstawowe do dostępu do danych osobowych.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji, naruszenia rozporządzenia nr 2018/1725, w szczególności jego art. 14 ust. 1 i 2 oraz art. 17 ust. 3.

Skarga wniesiona w dniu 7 maja 2020 r. – JS / SRB

(Sprawa T-270/20)

(2020/C 247/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: JS (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i A. Champetier)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności sprawozdania z oceny za 2018 r., przekazanego mu w dniu 12 czerwca 2019 r.;
- również stwierdzenie nieważności, w koniecznym zakresie, decyzji z dnia 22 stycznia 2020 r., doręczonej mu w dniu 28 stycznia 2020 r., oddalającej jego zażalenie z dnia 12 września 2019 r.;
- zasądzenie zadośćuczynienia pieniężnego z tytułu krzywdy, które może zostać oszacowane ex aequo et bono na kwotę 15 000 EUR;
- zasądzenie odszkodowania za poniesioną przez niego szkodę materialną w wysokości 2 322 EUR spowodowaną zamrożeniem wynagrodzenia w AD 6/3 na okres 12 miesięcy od sierpnia 2019 r.;
- obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistych błędów w ocenie i zniesławiających oskarżeń.
2. Zarzut drugi dotyczący braku celów zawodowych i braku obowiązującego zakresu zadań.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady bezstronności i naruszenia wydanej na posiedzeniu plenarnym decyzji SRB z dnia 25 marca 2015 r. ⁽¹⁾
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 5 ww. decyzji SRB z dnia 25 marca 2015 r. i naruszenia obowiązku staranności.

W odniesieniu do wniosku o odszkodowanie, skarżący powołuje się na zawinienie popełnione przez stronę pozwaną, poniesioną przez niego szkodę oraz związek między winą a szkodą.

⁽¹⁾ Decyzja Jednolitej Rady z dnia 25 marca 2015 r. ustanawiająca ogólne przepisy wykonawcze do art. 43 regulaminu pracowniczego i wprowadzająca w życie art. 44 akapit pierwszy regulaminu pracowniczego dla personelu tymczasowego.

Skarga wniesiona w dniu 8 maja 2020 r. – JS / SRB

(Sprawa T-271/20)

(2020/C 247/30)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: JS (przedstawiciel: adwokaci L. Levi i A. Champetier)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 14 czerwca 2019 r., doręczonej skarżącemu w dniu 17 czerwca 2019 r., oddalającej jego wniosek o udzielenie wsparcia z dnia 2 maja 2019 r.;
- dodatkowo, o ile zajdzie taka potrzeba, stwierdzenie nieważności decyzji doręczonej skarżącemu w dniu 29 stycznia 2020 r., oddalającej jego zażalenie z dnia 14 września 2019 r.;
- zasądzenie zadośćuczynienia za krzywdę doznaną przez skarżącego, które to zadośćuczynienie można oszacować ex aequo et bono na 20 000 EUR;

- zasądzenie odszkodowania za udokumentowaną szkodę, której wysokość została określona i jest szacowana na 77 408 EUR;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 12a ust. 3 regulaminu pracowniczego oraz art. 2.1 polityki SRB przyjętej decyzją zgromadzenia plenarnego SRB z dnia 29 listopada 2017 r. ⁽¹⁾
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 24 regulaminu pracowniczego i art. 7.3 polityki SRB.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku staranności.

W odniesieniu do wniosku o odszkodowanie, skarżący powołuje się na zawinione działanie strony pozwanej, poniesioną przez niego szkodę oraz związek między winą a szkodą.

⁽¹⁾ Polityka ochrony godności osoby i zapobiegania mobbingowi i molestowaniu seksualnemu.

Skarga wniesiona w dniu 11 maja 2020 r. – MHCS / EUIPO – Lidl Stiftung (Odcienie koloru pomarańczowego)

(Sprawa T-274/20)

(2020/C 247/31)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: MHCS (Épernay, Francja) (przedstawiciel: adwokat O. Vrins)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy (kolor zawierający pewne odcienie koloru pomarańczowego) – unijny znak towarowy nr 747 949

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 24 lutego 2020 r. w sprawie R 2392/2018-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i interwenienta ich własnymi kosztami;
- obciążenie EUIPO kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 95 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 26 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego lub zasady 1 ust. 1 lit. d) w związku z zasadą 3 ust. 2, 3 i 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonującego rozporządzenie Komisji (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego;
- Naruszenie ogólnej zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań i zasad pewności prawa i dobrej administracji (w tym obowiązku uzasadniania);
- Naruszenie art. 94 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 41 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

Skarga wniesiona w dniu 11 maja 2020 r. – Westfälische Drahtindustrie i in. / Komisja**(Sprawa T-275/20)**

(2020/C 247/32)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Westfälische Drahtindustrie GmbH (Hamm, Niemcy), Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG (Hamm) i Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (Iserlohn, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci O. Duys i N. Tkatchenko)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności pisma Komisji z dnia 2 marca 2020 r., którym zastępca dyrektora generalnego ds. budżetu Komisji wezwała pierwszą skarżącą do zapłaty na rzecz Komisji kwoty 12 236 931,69 EUR;
- i w następstwie tego stwierdzenie, że Komisja powinna zaliczyć płatności dokonane przez pierwszą skarżącą w okresie od 29 lipca 2011 r. do 16 czerwca 2015 r. w wysokości 16 400 000 EUR wraz z odsetkami wyrównawczymi od tej kwoty w wysokości ogółem 1 420 610 EUR, a więc w sumie kwotę 17 820 610 EUR, na poczet grzywny nałożonej przez Sąd w sprawie Westfälische Drahtindustrie i in./Komisja (T-393/10, EU:T:2015:515) ze skutkiem na dzień 15 lipca 2015 r., i że tym samym grzywna ta poprzez zapłatę w dniu 17 października 2019 r. w wysokości 18 149 636,24 EUR została już całkowicie uregulowana; i
- zasądzenie od Komisji zapłaty na rzecz pierwszej skarżącej kwoty 1 633 085,17 EUR wraz z odsetkami wyrównawczymi od dnia 17 października 2019 r. oraz odsetkami za opóźnienie w wysokości średniej stopy procentowej stosowanej w rozpatrywanym okresie przez EBC do jego operacji refinansujących, powiększonej o 3,5 punktu procentowego od dnia 17 października 2019 r. do zwrotu w całości należnej kwoty;
- posiłkowo – zasądzenie od Unii Europejskiej, reprezentowanej przez Komisję Europejską, zapłaty na rzecz trzech skarżących odszkodowania w wysokości 12 236 931,69 EUR w postaci potrącenia z kwotą żadaną przez Komisję od pierwszej skarżącej pismem z dnia 2 marca 2020 r. w wysokości 12 236 931,36 EUR oraz zapłaty na rzecz pierwszej skarżącej kwoty nadpłaconej w wysokości 1 633 085,17 EUR wraz z odsetkami wyrównawczymi od dnia 17 października 2019 r. oraz odsetkami za opóźnienie w wysokości średniej stopy procentowej stosowanej w rozpatrywanym okresie przez EBC do jego operacji refinansujących, powiększonej o 3,5 punktu procentowego od dnia 17 października 2019 r. do zwrotu w całości należnej kwoty;

— w każdym wypadku obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 266 ust. 1 TFUE z powodu (utrzymującego się) niedostatecznego usunięcia skutków w kontekście kasacyjnego skutku nieważnej grzywny z powodu nieuwzględnienia zakresu stwierdzenia nieważności orzeczonego przez Sąd w odniesieniu do (uchylonej z mocą wsteczną) nieważnej grzywny. Sąd ani nie utrzymał w mocy, ani nie zatwierdził nieważnej grzywny, lecz zasądził od skarżących zapłatę nowej i niezależnej grzywny sądowej.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 266 ust. 1 TFUE oraz art. 99 ust. 4 i art. 98 ust. 4 akapit pierwszy lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r.⁽¹⁾ z powodu nieprawidłowego przyjęcia odsetek za opóźnienie od dnia 4 stycznia 2011 r., ponieważ Komisja wbrew swojemu obowiązkowi nie zalicza na rzecz skarżących płatności pierwszej skarżącej, które zajęła bez podstawy prawnej (*ex tunc*) do czasu ogłoszenia wyroku z dnia 15 lipca 2015 r., ani powstałych od tej zapłaty odsetek wyrównawczych na poczet nowo ogłoszonej grzywny sądowej ze skutkiem od dnia 15 lipca 2015 r.
3. Zarzut trzeci dotyczący zakazu podwójnego karania poprzez (faktyczne) podwyższenie grzywny sądowej, ponieważ Komisja żąda od skarżących bez podstawy prawnej z mocą wsteczną od dnia 4 stycznia 2011 r. zapłaty odsetek za opóźnienie.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 266 ust. 1 TFUE i art. 99 ust. 4 lit. b) rozporządzenia 2018/1046 z powodu nieprawidłowego obliczenia dopuszczalnej maksymalnie wysokości odsetek za opóźnienie należnych od dnia 15 października 2015 r.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 266 ust. 1 TFUE z powodu naruszenia zasad dobrej administracji i reguł prawidłowego zarządzania, ponieważ Komisja żąda od skarżących bez podstawy prawnej płatności (dodatkowej) przekraczającej grzywnę sądową (plus odsetki za opóźnienie).

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. 2018, L 193, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 11 maja 2020 r – Crevier / EUIPO (Dezodoryzator powietrza)

(Sprawa T-276/20)

(2020/C 247/33)

Język postępowania: angielski

Strona

Strona skarżąca: Jeffrey Scott Crevier (Fort Lauderdale, Floryda, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: M. Kime, Barrister)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny wzór: Zgłoszenie nr 5 652 872

Zaskarżona decyzja: Decyzja Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 2 marca 2020 r. w sprawie R 2396/2019-3

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- stwierdzenie nieważności decyzji eksperta, od której się odwołano w odniesieniu do oddalenia w całości wniosku o przywrócenie stanu poprzedniego;
- przywrócenie stanu poprzedniego, alternatywnie, przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez EUIPO z odpowiednimi wskazówkami dla EUIPO;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie tytułu VIII, to jest art. 62–78 rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002;
- Naruszenie rozdziałów VII–XIX, art. 38–84 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2245/2002;
- Naruszenie traktatu UE;
- Naruszenie reguły prawnej.

Skarga wniesiona w dniu 7 maja 2020 r. – MKB Multifunds / Komisja**(Sprawa T-277/20)**

(2020/C 247/34)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: MKB Multifunds BV (Zierikzee, Niderlandy) (przedstawiciele: J. van de Hel i R. Rampersad, advocaten)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 27 lutego 2020 r. w sprawie pomocy państwa SA.55704 (2019/FC) – Niderlandy – Domniemana pomoc na rzecz „Dutch Venture Initiative” (DVI);
- zobowiązanie Komisji do wznowienia dochodzenia;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy błędnego stwierdzenia przez Komisję, że inwestycje dokonywane przez DVI, strukturę funduszu funduszy, w prywatne fundusze equity, są zgodne z rynkiem.
2. Zarzut drugi dotyczy błędnego stwierdzenia przez Komisję, że ogólna struktura opłat stosowana w ramach Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego (EFI) jest zgodna ze strukturą opłat stosowaną przez porównywalnego administratora funduszu funduszy.

3. Zarzut trzeci dotyczy błędnego stwierdzenia przez Komisję, że inwestycja władz niderlandzkich w fundusz funduszy DVI jest zgodna z rynkiem.

Skarga wniesiona w dniu 8 maja 2020 r. – CX / Komisja

(Sprawa T-280/20)

(2020/C 247/35)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: CX (przedstawiciel: adwokat É. Boigelot)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 28 czerwca 2019 r. w sprawie CMS 12/042, o sygnaturze Ares(2019) 4110741, dotyczącej odwołania skarżącego ze stanowiska na podstawie art. 9 ust. 1 lit. h) załącznika IX do regulaminu pracowniczego, bez zmniejszenia uprawnień emerytalnych;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 30 stycznia 2020 r., doręczonej tego samego dnia, o sygnaturze Ares(2020) 577152, na mocy której organ powołujący oddalił złożone przez skarżącego w dniu 28 września 2019 r. zażalenie na zaskarżoną decyzję, opatrzone sygnaturą R/538/19;
- obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania zgodnie z regulaminem Sądu Unii Europejskiej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku istotności zarzucanych faktów, przeinaczenia dowodów, oczywistych błędów w ocenie, niedostatecznego uzasadnienia i naruszenia obowiązku uzasadnienia. Skarżący podnosi w szczególności, że przeinaczenie jedyne obciążającego go dowodu polega na tym, że organ powołujący zarzuca mu rzekome „niedozwolone negocjacje cenowe” oparte na jednej wiadomości przesłanej pocztą elektroniczną, podczas gdy z samej jej treści wynika, że skarżący jedynie przekazał wykonawcy, w pełnej zgodności z umową ramową, jasną i jednoznaczną instrukcję, daleką od wszelkich „negocjacji”, które wymagałyby co najmniej serii dyskusji w celu osiągnięcia porozumienia, w stosownych przypadkach łączących się z rezygnacją z żądań po obu stronach. Skarżący dodaje, że korespondencja między nim a wykonawcą ustanawiała jedynie kooperatywny i powtarzalny przebieg pracy mający na celu ustalenie ostatecznej wersji kwestionariusza i związanych z nim usług, a w żadnym wypadku „negocjacji”. Czyniąc to, organ powołujący miał oprzeć zarzut na okolicznościach faktycznych, które nie zostały wykazane i popełnił oczywisty błąd w ocenie.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady rozsądnego terminu, tego, jak dawno wystąpiły zarzucane mu okoliczności faktyczne oraz przedawnienia odpowiedzialności dyscyplinarnej. Według skarżącego, zarzucane mu okoliczności faktyczne pochodzą odpowiednio z września 2001 r. i z czerwca 2003 r., czyli wystąpiły 18 i 16 lat przed datą wydania zaskarżonej decyzji. Postępowanie dyscyplinarne zostało wszczęte w dniu 7 lutego 2013 r., tj. odpowiednio 11 i 9 lat po dacie zarzucanych czynów. Skarżący uważa, że okres pomiędzy zaistnieniem zarzucanych czynów a zaskarżoną decyzją jest oczywiście nierozsądny. Dodaje, że to jak dawno wystąpiły okoliczności faktyczne powinno skłonić organ powołujący do rozważenia zmniejszenia odpowiedzialności dyscyplinarnej, a nawet do stwierdzenia, że odpowiedzialność ta przedawniła się.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa do obrony i naruszenia zasady równości broni. Skarżący twierdzi, że Komisja nie uwzględniła jego licznych wniosków, złożonych na początku postępowania w 2013 r., o przedstawienie dokumentów, które uznawał on za niezbędne dla swojej obrony, czyli w szczególności wszystkich jego e-maili dotyczących dwóch skierowanych przeciwko niemu zarzutów, umowy ramowej, tymczasowych i końcowego kwestionariuszy przedmiotowego badania oraz związanej z nimi dokumentacji finansowej. Stanowiło to naruszenie prawa do obrony i naruszenie zasady równości broni.

4. Zarzut czwarty, dotyczący uchybień formalnych i proceduralnych oraz naruszenia obowiązku przeprowadzenia dokładnego dochodzenia w odniesieniu do okoliczności obciążających, jak łagodzących. Skarżący twierdzi, że w dniu 16 kwietnia 2018 r. sąd karny [poufne] ⁽¹⁾ orzekł, że nie udowodniono żadnych faktów i uniewinnił skarżącego „od wszystkich postawionych mu zarzutów”, zaznaczając, że sąd ten orzekł w sprawie dokładnie tych samych faktów, na których opiera się zaskarżona decyzja, i stwierdził, że nie zostały one ustalone. Skarżący uważa zatem, że nie przekazując komisji dyscyplinarnej tak zasadniczej informacji jak orzeczenie sądowe, które stało się prawomocne i w pełni uniewinniające skarżącego, organ powołujący naruszył ciężący na nim obowiązek przekazania komisji dyscyplinarnej wszystkich dokumentów istotnych i przydatnych do ustalenia jego opinii oraz popełnił błąd proceduralny.
5. Zarzut piąty, dotyczący naruszenia zasady domniemania niewinności i obowiązku bezstronności. Zdaniem skarżącego sekretarz generalny napisał do wiceprzewodniczących Komisji, do dwóch członków Komisji, do dyrektora generalnego, któremu podlega, do dyrektora generalnego ds. zasobów ludzkich i do organu powołującego, że dochodzenie „potwierdziło konflikt interesów i ujawniło różne nieprawidłowości po stronie zainteresowanej osoby”, co stanowi naruszenie zasady domniemania niewinności i obowiązku bezstronności.
6. Zarzut szósty, dotyczący skorzystania z dokumentu, który należy uznać za nieistniejący prawnie, samego braku tego dokumentu oraz naruszenia art. 1 ust. 1 załącznika IX do Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”). Skarżący wskazuje, że OLAF nigdy nie wysłuchał go w przedmiocie spornych faktów w okresie od dnia 3 maja 2011 r. do dnia 18 kwietnia 2012 r., tj. dnia przesłania jego sprawozdania, i że to naruszenie obowiązku wysłuchania skarżącego przed sfinalizowaniem jego sprawozdania musi skutkować prawnym brakiem tego sprawozdania.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia art. 10 załącznika IX do regulaminu pracowniczego, zasady pewności prawa i zasady proporcjonalności, jak również naruszenia uzasadnionych oczekiwań i oczywistego błędu w ocenie, ponieważ kara nie odpowiada zarzucanym czynom. Skarżący twierdzi w tym względzie, że kara nałożona przez organ powołujący jest oczywiście nieproporcjonalna. Jego zdaniem, zarzucane mu fakty mają bardzo względne znaczenie, ponieważ przedmiotowa kwota wynosi 2 000 EUR. Co więcej, te fakty wystąpiły wiele lat temu. Tymczasem nałożona kara pozbawia rodzinę skarżącego wszelkich środków i ubezpieczenia zdrowotnego, co jest oczywiście nieproporcjonalne.

⁽¹⁾ Utajnione dane poufne.

Skarga wniesiona w dniu 15 maja 2020 r. – Facegym / EUIPO (FACEGYM)

(Sprawa T-289/20)

(2020/C 247/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Facegym Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: M. Edenborough, QC)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską słownego znaku towarowego FACEGYM – zgłoszenie nr W1 466 456

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 27 lutego 2020 r. w sprawie R 70/2020-5

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji,

alternatywnie,

— zmianę zaskarżonej decyzji, tak aby uznać obecnie, że domniemanie sporne towary i usługi objęte międzynarodową rejestracją znaku towarowego nie są sprzeczne z art. 7 ust. 1 lit. b) lub c),

— obciążenie EUIPO kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą w niniejszym postępowaniu i we wcześniejszych postępowaniach.

Podniesione zarzuty

Naruszenie art. 7 ust. 1 lit b) lub c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001

Skarga wniesiona w dniu 22 maja 2020 r. – Talleres de Escoriaza / EUIPO – Salto Systems (KAAS KEYS AS A SERVICE)

(Sprawa T-294/20)

(2020/C 247/37)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Talleres de Escoriaza, SA (Irún, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci T. Müller i F. Togo)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Salto Systems, SL (Oiartzun, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy KAAS KEYS AS A SERVICE – unijny znak towarowy nr 14 899 439

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 28 lutego 2020 r. w sprawie R 1363/2019-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

— obciążenie EUIPO i drugiej strony postępowania kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie obowiązku uzasadnienia;

— Naruszenie prawa do bycia wysłuchanym;

- Naruszenie art. 59 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 59 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 59 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 lit. d) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 21 maja 2020 r. – Aquind i in. / Komisja

(Sprawa T-295/20)

(2020/C 247/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Aquind Ltd (Wallsend, Zjednoczone Królestwo), Aquind SAS (Rouen, Francja), Aquind Energy (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: S. Goldberg, Solicitor, adwokat E. White, C. Davis i J. Bille, Solicitors)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu, tj. rozporządzenia delegowanego, w zakresie w jakim usuwa on AQUIND Interconnector z unijnej listy;
- ewentualnie, stwierdzenie nieważności rozporządzenia delegowanego w całości; oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

W skardze strona skarżąca wnosi do Trybunału o stwierdzenie nieważności rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/389 z dnia 31 października 2019 r. zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 347/2013 w odniesieniu do unijnej listy projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania (¹).

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczy braku uzasadnienia decyzji o usunięciu AQUIND Interconnector z unijnej listy.
 - Z naruszeniem obowiązku uzasadnienia, rozporządzenie delegowane nie zawiera żadnego wyjaśnienia powodów usunięcia AQUIND Interconnector z unijnej listy, ani też nie odwołuje się do takowego uzasadnienia, a stronie skarżącej nie przedstawiono żadnego uzasadnienia tego usunięcia.
2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia wymogów formalnych i materialnych rozporządzenia (UE) nr 347/2013 (²) („rozporządzenie TEN-E”), a w szczególności jego art. 5 ust. 8.
 - Sporządzenie listy projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania dla celów rozporządzenia delegowanego nie było zgodne z wymogami rozporządzenia TEN-E.

3. Zarzut trzeci, dotyczy naruszenia art. 10 ust. 1 Traktatu w sprawie Karty Energetycznej.
 - Usunięcie AQUIND Interconnector z unijnej listy oraz brak wskazania jakichkolwiek powodów takiego usunięcia naruszają, wynikające z art. 10 ust. 1 Traktatu w sprawie Karty Energetycznej zobowiązania do zapewnienia stabilnych, równych i przejrzystych warunków oraz do sprawiedliwego i równego traktowania inwestycji.
4. Zarzut czwarty, dotyczy naruszenia prawa do dobrej administracji wynikającego z art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
 - Z naruszeniem art. 41 Karty praw podstawowych usunięcie AQUIND Interconnector z unijnej listy nie zostało przeprowadzone w sposób bezstronny, a strona skarżąca nie mogła skorzystać z prawa do bycia wysłuchaną przed przyjęciem rozporządzenia delegowanego.
5. Zarzut piąty, dotyczy naruszenia zasady równego traktowania w prawie Unii.
 - Z naruszeniem zasady równego traktowania w prawie Unii, AQUIND Interconnector został potraktowany w odmienny i niesprawiedliwy sposób w stosunku do porównywalnych proponowanych projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania (PWZ), bez żadnego obiektywnego uzasadnienia dla takiego nierównego traktowania.
6. Zarzut szósty, dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności w prawie Unii.
 - Ponieważ AQUIND Interconnector był istniejącym PWZ w fazie rozwoju, zwykle jego usunięcie z unijnej listy, bez przeprowadzenia szczegółowego studium porównywalnych projektów i bez umożliwienia stronie skarżącej rozwiązania jakichkolwiek problemów jest nieproporcjonalne.
7. Zarzut siódmy, dotyczy naruszenia zasad prawa Unii w zakresie pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań.
 - Zaskarżony akt narusza uzasadnione oczekiwania strony skarżącej, że będzie ona miała prawo powoływać się na jej umieszczeniu na unijnej liście oraz że proces przygotowania unijnej listy projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania zostanie przeprowadzony zgodnie z celami i obowiązkami rozporządzenia TEN-E oraz innymi mającymi zastosowanie wymogami prawnymi.

⁽¹⁾ Dz.U. 2020 L 74, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 347/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie wytycznych dotyczących transeuropejskiej infrastruktury energetycznej, uchylające decyzję nr 1364/2006/WE oraz zmieniające rozporządzenia (WE) nr 713/2009, (WE) nr 714/2009 i (WE) nr 715/2009 (Dz.U. 2013 L 115, s. 39).

Skarga wniesiona w dniu 22 maja 2020 r. – Nosio / EUIPO – Tros del Beto (ACCUSÌ)

(Sprawa T-300/20)

(2020/C 247/39)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Nosio SpA (Mezzocorona, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci J. Graffer, G. Rubino, A. Ottolini)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Tros del Beto, SLU (Marçà, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego ACCUSÌ – zgłoszenie nr 16 014 921

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 13 marca 2020 r. w sprawie R 871/2019-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- orzeczenie, że oznaczenia nie są do siebie podobne
- dopuszczenie spornego zgłoszenia do rejestracji.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001

Skarga wniesiona w dniu 19 maja 2020 r. – Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics i Jushi Egypt for Fiberglass Industry / Komisja

(Sprawa T-301/20)

(2020/C 247/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE (Ain Sukhna, Egipt), Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE (Ain Sukhna) (przedstawiciele: B. Servais i V. Crochet, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/492 z dnia 1 kwietnia 2020 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu w zakresie, w jakim dotyczy ono skarżących⁽¹⁾
- obciążenie strony pozwanej kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że zastosowana przez Komisję metoda ustalenia kosztów produkcji i marży Hengshi i SG&A w celu obliczenia skonstruowanej wartości normalnej Hengshi narusza art. 2 ust. 5, 3 6, 11, 12 oraz art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że zastosowana przez Komisję metoda ustalenia marginesu podcięcia i zaniżania cen w stosunku do skarżących narusza art. 3 ust. 1, 2, 3, 6 i art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ Dz.U. 2020, L 108, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 15 maja 2020 r. – Antonio Del Valle Ruiz i in. / SRB**(Sprawa T-302/20)**

(2020/C 247/41)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Antonio Del Valle Ruiz (Miasto Meksyk, Meksyk) i 36 in. (przedstawiciele: P. Rubio Escobar, R. Ruíz de la Torre Esporrín i B. Fernández García, adwokaci)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji SRB/EES/2020/52 z dnia 17 marca 2020 r. ustalającej potencjalne przyznanie kompensaty akcjonistom i wierzycielom Banco Popular Español, S.A.
- Obciążenie kosztami strony pozwanej i interwenientów popierających w całości lub w części jej żądania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 15 ust. 1 lit. g) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiającego jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 806/2014”). W tym względzie podnosi się, że dotychczasowi akcjonariusze Banco Popular nie powinni ponieść więcej strat w wyniku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, niż ponieśliby w wyniku zwykłej upadłości.
2. Zarzut drugi oparty na naruszeniu art. 20 ust. 16 rozporządzenia. W tym względzie podnosi się, że zaskarżona decyzja nie zbadała, czy dotychczasowi akcjonariusze Banco Popular byliby lepiej potraktowani w zwykłym postępowaniu upadłościowym, niż w postępowaniu w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ponieważ zrównano postępowanie upadłościowe z likwidacją. Ponadto ocena nie została dokonana przez niezależny podmiot.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 41 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”), w zakresie, w jakim naruszono prawo dotychczasowych akcjonariuszy Banco Popular do bycia wysłuchanym przed podjęciem indywidualnego środka, który ma niekorzystny wpływ na ich sytuację.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 47 karty. W tym zakresie twierdzi się, że naruszano prawo do skutecznej ochrony sądowej dotychczasowych akcjonariuszy Banco Popular, co uniemożliwiło obronę.
5. Zarzut piąty oparty na naruszeniu art. 17 karty i art. 1 protokołu do Europejskiej Konwencji Ochrony Praw Człowieka i Podstawowych Wolności w zakresie, w jakim pozbawiono akcjonariuszy prawa własności bez otrzymania przez ich odszkodowania z tytułu wspomnianej straty.
6. Zarzut szósty oparty na naruszeniu art. 52 karty. W tym względzie podnosi się, że SRB pozbawiła akcjonariuszy prawa własności bez przestrzegania prawnie ustalonych granic.

Skarga wniesiona w dniu 15 maja 2020 r. – José María Arias Mosquera i in. / SRB**(Sprawa T-303/20)**

(2020/C 247/42)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: José María Arias Mosquera (Madryt, Hiszpania) i 28 in. (przedstawiciele: P. Rubio Escobar, R. Ruíz de la Torre Esporín, A. Menéndez Menéndez, B. Fernández García, adwokaci)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji SRB/EES/2020/52 z dnia 17 marca 2020 r. ustalającej potencjalne przyznanie kompensaty akcjonistom i wierzycielom Banco Popular Español, S.A.
- Obciążenie kosztami strony pozwanej i interwenientów popierających w całości lub w części jej żądania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzutami i głównymi argumentami są zarzuty i argumenty powołane w sprawie T-302/20 Del Valle Ruiz i in./SRB.

Skarga wniesiona w dniu 20 maja 2020 r. – Molina Fernández / SRB**(Sprawa T-304/20)**

(2020/C 247/43)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Molina Fernández (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: S. Rodríguez Bajón i A. Gómez-Acebo Dennes, adwokaci)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga jest skierowana przeciwko decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji SRB/EES/2020/52 z dnia 17 marca 2020 r. ustalającej potencjalne przyznanie kompensaty akcjonistom i wierzycielom Banco Popular Español, S.A., na których sytuację miały wpływ przyjęte środki restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. W pierwszej kolejności skarżąca zasadniczo uważa, że sprawozdanie z wyceny 3 nie zostało sporządzone przez rzeczywiście niezależnego biegłego, tak jak tego wymaga art. 20 ust. 16-18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiającego jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014, L 225, s. 1).

2. W drugiej kolejności skarżąca zasadniczo twierdzi, że sprawozdanie z wyceny 3 jest sprzeczne z prawem, ponieważ metoda oceny dokonanej przez Deloitte jest błędna, co przesądza o tym, że doszła ona do równie błędnych wniosków, które wyrządzają poważnie szkodliwe skutki skarżącej, którą pozbawia się niesłusznie i niesprawiedliwie odszkodowania, do którego ma ona prawo.
3. W trzeciej kolejności wycena 3 wychodzi z błędnego założenia dotyczącego sytuacji Banco Popular w chwili jego restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Skarga wniesiona w dniu 26 maja 2020 r. – Telefónica Germany / EUIPO – Google (LOOP)

(Sprawa T-305/20)

(2020/C 247/44)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Telefónica Germany GmbH & Co. OHG (Monachium, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci A. Fottner i M. Müller)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Google LLC (Mountain View, Kalifornia, Stany Zjednoczone)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy LOOP – zgłoszenie nr 5 842 166

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 24 marca 2020 r. w sprawie R 281/2019-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie pozwanego i drugiej strony w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą, w przypadku gdyby wstąpiła ona do postępowania, kosztami postępowania przed Sądem i kosztami postępowania przed Izbą Odwoławczą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 59 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
 - Naruszenie art. 59 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
 - Naruszenie art. 94 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 oraz art. 41 ust. 2 lit. a) i c) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
-

Skarga wniesiona w dniu 19 maja 2020 r. – Hijos de Moisés Rodríguez González / EUIPO – Irlandia y Ornuu (La Irlandesa 1943)

(Sprawa T-306/20)

(2020/C 247/45)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Hijos de Moisés Rodríguez González, SA (Las Palmas de Gran Canaria, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J. García Domínguez)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Irlandia y Ornuu Co operative Ltd (Dublin, Irlandia)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy La Irlandesa – unijny znak towarowy nr 12 043 436

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Wielkiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 2 marca 2020 r. w sprawie R 1499/2016-G

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie kosztami EUIPO i, w razie wstąpienia do postępowania, pozostałych uczestników postępowania.

Podniesione zarzuty

Naruszenie art. 59 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 lit. g) i art. 59 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 26 maja 2020 r. – Calatrava Real State 2015 / SRB

(Sprawa T-307/20)

(2020/C 247/46)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Calatrava Real State 2015, SL (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: P. Rubio Escobar, R. Ruíz de la Torre Esporrín i B. Fernández García, adwokaci)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji SRB/EES/2020/52 z dnia 17 marca 2020 r. ustalającej potencjalne przyznanie kompensaty akcjonistom i wierzycielom Banco Popular Español, S.A.

- Obciążenie kosztami strony pozwanej i interwenientów popierających w całości lub w części jej żądania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzutami i głównymi argumentami są zarzuty i argumenty podniesione w sprawach T-302/20 Del Valle Ruiz i in./SRB i T-303/20 Arias Mosquera i in./SRB.

Skarga wniesiona w dniu 27 maja 2020 r. – EVH/Komisja

(Sprawa T-312/20)

(2020/C 247/47)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: EVH GmbH (Halle [Saale], Niemcy) (przedstawiciele: I. Zenke i T. Heymann, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej z dnia 26 lutego 2019 r. stwierdzającej zgodność koncentracji „RWE/E.ON Assets” z rynkiem wewnętrznym, sprawa M.8871 (Dz.U. 2020, C 111, s. 1);
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: decyzja dotycząca zgodności dotknięta jest uchybieniami formalnymi.
 - Koncentracja M.8871 zatwierdzona w drodze decyzji zaskarżonej w ramach niniejszego postępowania została błędnie oddzielona od ogólnej fuzji RWE AG RWE) i E.ON SE (E.ON). Cała operacja obejmuje obok nabycia E.ON-Erzeugungsasset przez RWE (sprawa M.8871) również nabycie przez RWE udziałów w wysokości 16,67 % w kapitale E.ON-Beteiligung oraz przeniesienie udziału w kapitale w wysokości 76,8 % w kapitale spółki zależnej RWE – innogy SE na E.ON (sprawa M.8870).
 - Prawa wynikające z uczestnictwa skarżącej w postępowaniu zostały naruszone, ponieważ pozwana wprawdzie przyjęła przedstawione jej w toku postępowania uwagi odnośnie do zakłóceń konkurencji jako konsekwencji koncentracji, tym niemniej w postępowaniu oraz w decyzji ani nie zostały uwzględnione pod względem treści ani poddane odpowiedniej ocenie.
 - Pozwana uzasadniła decyzję z opóźnieniem oraz w błędny sposób.
2. Zarzut drugi: Pozwana w sposób niewystarczający dokonała ustaleń w zakresie stanu faktycznego i przy odpowiednich ustaleniach powinna była wszcząć etap II postępowania.
 - Analiza rosnącej siły rynkowej RWE przeprowadzona została wyłącznie pod kątem wolumenu energii elektrycznej i mocy, bez konieczności dogłębnego badania dodatkowych wskaźników, takich jak eliminacja bezpośredniego konkurenta E.ON, miernik bezpieczeństwa dostaw (Residual Supply Index -RSI), który wyraża niezbedność zaspokojenia popytu przez dostawcę, czy stopień koncentracji rynku.
 - Dokonując błędnej oceny długoterminowych cykli inwestycyjnych w sektorze energetycznym, pozwana uznała za skrócony historyczny, a także prognozowany okres oceny skutków połączenia.
 - Siła rynkowa została źle ustalona, ponieważ nie dokonano oceny szeroko zakrojonej integracji RWE i E.ON na rynku energii, a zamiast tego skompensowano moce z odwrotnego podziału postępowania (Reverse-Carve-out) M.8870.

- Badanie w niedopuszczalny sposób ograniczyło się do chwili obecnej i pominęło skutki na nadchodzące lata (np. poprzez zwiększenie produkcji ekologicznej energii elektrycznej i stopniowe wycofywanie węgla), tak że pozwana nie mogła nawet stwierdzić, czy istnieje zagrożenie trwałej szkody dla konkurencji.
3. Zarzut trzeci: Pozwana dokonała – nawet jeśli jako skutek swoich niedostatecznych ustaleń – materialnie w sposób oczywiste błędny oceny fuzji jako zgodnej z
- Strona pozwana błędnie nie poddała ocenie okoliczności, że E.ON nie jest już dłużej konkurentem RWE w perspektywie długoterminowej.
 - Pozwana nie uznała, że uzgodniony w ramach całościowej koncentracji podział etapów tworzenia wartości dodanej w sektorze energetycznym pomiędzy E.ON i RWE zawierał ograniczenie konkurencji i był niezgodny z art. 101 TFUE.
 - Pozwana błędnie zakwalifikowała wzrost siły rynkowej RWE na początkowym rynku sprzedaży jako nie do zakwestionowania.
 - Wreszcie, decyzja błędnie nie uwzględniła również antykonkurencyjnych skutków wynikających z wyeliminowania E.ON jako konkurenta w zakresie wytwarzania i hurtowej sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii oraz świadczenia usług systemowych, takich jak energia bilansująca.

Skarga wniesiona w dniu 27 maja 2020 r. – Stadtwerke Leipzig / Komisja

(Sprawa T-313/20)

(2020/C 247/48)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Stadtwerke Leipzig GmbH (Lipsk, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci I. Zenke i T. Heymann)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej z dnia 26 lutego 2019 r. stwierdzającej zgodność koncentracji „RWE/E.ON Assets” z rynkiem wewnętrznym, sprawa M.8871 (Dz.U. 2020, C 111, s.1);
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga jest oparta na trzech zarzutach, które są zasadniczo identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-312/20, EVH/Komisja, lub podobne do nich.

Skarga wniesiona w dniu 27 maja 2020 r. – GWS Stadtwerke Hameln / Komisja

(Sprawa T-314/20)

(2020/C 247/49)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: GWS Stadtwerke Hameln GmbH (Hameln, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci I. Zenke i T. Heymann)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej z dnia 26 lutego 2019 r. stwierdzającej zgodność koncentracji „RWE/E.ON Assets” z rynkiem wewnętrznym, sprawa M.8871 (Dz.U. 2020, C 111, s.1);
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga jest oparta na trzech zarzutach, które są zasadniczo identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-312/20, EVH/Komisja, lub podobne do nich.

Skarga wniesiona w dniu 27 maja 2020 r. – TEAG / Komisja**(Sprawa T-315/20)**

(2020/C 247/50)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: TEAG Thüringer Energie AG (Erfurt, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci I. Zenke i T. Heymann)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej z dnia 26 lutego 2019 r. stwierdzającej zgodność koncentracji „RWE/E.ON Assets” z rynkiem wewnętrznym, sprawa M.8871 (Dz.U. 2020, C 111, s.1);
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga jest oparta na trzech zarzutach, które są zasadniczo identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-312/20, EVH/Komisja, lub podobne do nich.

Skarga wniesiona w dniu 27 maja 2020 r. – Naturstrom / Komisja**(Sprawa T-316/20)**

(2020/C 247/51)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Naturstrom AG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci I. Zenke i T. Heymann)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej z dnia 26 lutego 2019 r. stwierdzającej zgodność koncentracji „RWE/E.ON Assets” z rynkiem wewnętrznym, sprawa M.8871 (Dz.U. 2020, C 111, s.1);

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga jest oparta na trzech zarzutach, które są zasadniczo identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-312/20, EVH/Komisja, lub podobne do nich.

Skarga wniesiona w dniu 27 maja 2020 r. – Mainova / Komisja

(Sprawa T-320/20)

(2020/C 247/52)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Mainova AG (Frankfurt nad Menem, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Schalast)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej z dnia 26 lutego 2019 r. w sprawie M.8871;
- kumulatywne połączenie postępowania, w rozumieniu art. 68 (5) regulaminu postępowania przed Sądem, z postępowaniami w sprawach skarg dotyczących tej samej decyzji M.8871, ze względu powiązanie wszystkich tych spraw pod względem treści, do celów wydania orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: naruszenie istotnych wymogów proceduralnych

W ramach zarzutu pierwszego strona skarżąca podnosi, że w zaskarżonej decyzji strona pozwana dopuściła się naruszenia istotnych wymogów proceduralnych. Zaliczają się do nich wszystkie przepisy proceduralne, których należało przestrzegać przy zawarciu kwestionowanej transakcji. W szczególności strona pozwana naruszyła ogólne zasady prawa Unii, udaremniając prawa skarżącej związane ze statusem strony. Udaremniła ona między innymi możliwość korzystania przez skarżącą z dostępnych środków prawnych i w sposób niezgodny z prawem odmówiła jej całkowicie wglądu do akt postępowania.

2. Zarzut drugi: naruszenie przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾

W ramach zarzutu drugiego strona skarżąca podnosi, że poprzez sztuczny podział planowanej koncentracji strona pozwana naruszyła postanowienia traktatów Unii Europejskiej oraz przepisy rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. W szczególności naruszyła ona przepisy proceduralne dotyczące łączenia przedsiębiorstw, a przez to pominęła lub nie uwzględniła w należyty sposób okoliczności mających istotne znaczenie dla decyzji. Chodzi tu między innymi o błędną ocenę związków prawnych, gospodarczych i faktycznych dotyczących całej planowanej koncentracji, błędną kwalifikację transakcji jako Asset Swap, nieuwzględnienie skutków dla konkurencji świadczenia wzajemnego za udziały RWE AG w E.ON SE na poziomie 16,67 %, jak też błędną ocenę wpływu transakcji na konkurencję.

W szczególności strona pozwana nie określiła prawidłowo właściwego rynku. Ponadto strona pozwana oparła swoją ocenę skutków transakcji na niewłaściwym zakresie uznania i błędnie oceniła stworzone po stronie RWE w wyniku transakcji bodźce zachęcające do świadomego utrzymania mocy wytwórczych. W tym względzie strona pozwana doszła do błędnego wniosku, po pierwsze, że koncentracja może zostać zbadana odrębnie i, po drugie, że nie ma ona żadnych negatywnych skutków dla konkurencji w całej Wspólnocie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. 2004, L 24, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 27 maja 2020 r. – enercity / Komisja

(Sprawa T-321/20)

(2020/C 247/53)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: enercity AG (Hannover, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Schalast)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej z dnia 26 lutego 2019 r. w sprawie M.8871;
- kumulatywne połączenie postępowania, w rozumieniu art. 68 (5) regulaminu postępowania przed Sądem, z postępowaniami w sprawach skarg dotyczących tej samej decyzji M.8871, ze względu powiązanie wszystkich tych spraw pod względem treści, do celów wydania orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga jest oparta na dwóch zarzutach, które są zasadniczo identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-320/20, Mainova/Komisja, lub podobne do nich.

Skarga wniesiona w dniu 27 maja 2020 r. – Stadtwerke Frankfurt am Main / Komisja

(Sprawa T-322/20)

(2020/C 247/54)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Stadtwerke Frankfurt am Main (Frankfurt nad Menem, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Schalast)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej z dnia 26 lutego 2019 r. w sprawie M.8871;

- kumulatywne połączenie postępowania, w rozumieniu art. 68 (5) regulaminu postępowania przed Sądem, z postępowaniami w sprawach skarg dotyczących tej samej decyzji M.8871, ze względu powiązanie wszystkich tych spraw pod względem treści, do celów wydania orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga jest oparta na dwóch zarzutach, które są zasadniczo identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-320/20, Mainova/Komisja, lub podobne do nich.

Skarga wniesiona w dniu 26 maja 2020 r. – Yongkang Kugooo Technology / EUIPO – Ford Motor Company (kugoo)

(Sprawa T-324/20)

(2020/C 247/55)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Yongkang Kugooo Technology Co. Ltd (Yongkang, Chiny) (przedstawiciel: adwokat P. Pérot)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Ford Motor Company (Dearborn, Michigan, Stany Zjednoczone)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy „kugoo” – zgłoszenie nr 17 007 741

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 24 marca 2020 r. w sprawie R 65/2019-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- oddalenie sprzeciwu drugiej strony w postępowaniu przed izbą odwoławczą i dopuszczenie do rejestracji graficznego unijnego znaku towarowego nr 17 007 741 „kugoo”;
- obciążenie drugiej strony w postępowaniu przed izbą odwoławczą kosztami postępowania, w tym wszystkimi opłatami i kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w postępowaniach przed EUIPO i Sądem.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.
-

Skarga wniesiona w dniu 27 maja 2020 r. – Bibita Group / EUIPO – Benkomers (Butelki na napoje)**(Sprawa T-326/20)**

(2020/C 247/56)

Język skargi: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Bibita Group (Tirana, Albania) (przedstawiciel: adwokat C. Seyfert)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Benkomers OOD (Sofia, Bułgaria)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Właściciel spornego wzoru:* Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą*Sporny wzór:* Wzór wspólnotowy nr 3 797 091-0001 (Butelki na napoje)*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 27 kwietnia 2020 r. w sprawie R 1070/2018-3**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- unieważnienie spornego wzoru wspólnotowego nr 3 797 091-0001 z powodów wskazanych w niniejszej skardze;
- obciążenie strony pozwanej i właściciela kosztami postępowania przed Trzecią Izbą Odwoławczą zgodnie z art. 190 regulaminu postępowania przed Sądem;
- obciążenie EUIPO i ewentualnej drugiej strony niniejszego postępowania kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 25 ust. 1 lit. d) w związku z art. 6 rozporządzenia nr 6/2002.

Skarga wniesiona w dniu 29 maja 2020 r. – 4B Company/EUIPO – Deenz (naszyjniki (biżuteria))**(Sprawa T-329/20)**

(2020/C 247/57)

Język skargi: włoski

Strony*Strona skarżąca:* 4B Company Srl (Montegiorgio, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Brogi)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Deenz Holding Ltd (Dubaj, Zjednoczone Emiraty Arabskie)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego wzoru: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny wzór: wzór wspólnotowy nr 2100–0001

Zaskarżona decyzja: Decyzja Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 19 marca 2020 r. w sprawie R 2449/2018-3

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim uchyliła ona decyzję Wydziału Unieważnień, uwzględniła wniosek o utrzymanie w mocy wzoru wspólnotowego nr 21 00–0001 w zmienionej formie i nakazała wpisanie wzoru w zmienionej formie do rejestru oraz jego publikację w Biuletynie Wzorów Wspólnotowych, a następnie potwierdziła decyzję Wydziału Unieważnień z dnia 15 października 2018 r. w sprawie ICD 10 654;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie i błędna wykładnia art. 25 ust. 6 rozporządzenia Rady nr 6/2002.

Skarga wniesiona w dniu 29 maja 2020 r. – Laboratorios Ern / EUIPO – Le-Vel Brands (Le-Vel)

(Sprawa T-331/20)

(2020/C 247/58)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: S. Correa Rodríguez, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Le-Vel Brands LLC (Frisco, Teksas, Stany Zjednoczone)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „Le-Vel” – zgłoszenie nr 15 229 974

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z 20 marca 2020 r. w sprawie R 2113/2019-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- odrzucenie wniosku o rejestrację słownego unijnego znaku towarowego „Le-vel” nr 15 229 974 w odniesieniu do wszystkich towarów i usług należących do klas 3 i 35;

- obciążenie EUIPO i interwenienta (jeżeli Le-Vel Brands, LLC, przystąpi do postępowania w niniejszej sprawie w charakterze interwenienta) kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 29 maja 2020 r. – KH/ ESDZ

(Sprawa T-334/20)

(2020/C 247/59)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: KH (przedstawiciel: adwokat N. de Montigny)

Strona pozwana: Europejska Służba Działań Zewnętrznych

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 24 lipca 2019 r. o przeniesieniu skarżącej z urzędu do miejsca siedziby instytucji i uznanie, że znajdowała się w delegacji jedynie od 1 września do 31 grudnia 2019 r.;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 29 lipca 2019 r. oddalającej wniosek o udzielenie wsparcia zarejestrowany pod sygnaturą [poufne], złożony w dniu 29 marca przez skarżącą z uwagi na mobbing, którego dopuściła się wobec niej jej szefowa [poufne] (!);
- stwierdzenie nieważności sprawozdania z oceny 2019 (okres 2018) z dnia 3 października 2019 r., stwierdzającego nienależyte wykonywanie przez nią obowiązków pracowniczych;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 4 listopada 2019 r. o braku automatycznego przeniesienia jej o stopień wyżej z powodu uznania jej sprawozdania z oceny za niezadowolające;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy grupy zarzutów.

1. Przeciwko decyzji o przeniesieniu z urzędu skarżącą podnosi trzy zarzuty:

- Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia obowiązku dbałości i dobrej administracji;
- Zarzut drugi, dotyczący braku skuteczności prawa do bycia wysłuchanym;
- Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia prawa w uzasadnieniu pisma z dnia 2 kwietnia 2019 r.

2. Przeciwko decyzji oddalającej wniosek o udzielenie wsparcia skarżącą podnosi pięć zarzutów:

- Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia obowiązku wspomaganiania;
- Zarzut drugi, dotyczący naruszenia art. 12a regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”);
- Zarzut trzeci, dotyczący błędnej wykładni art. 12a regulaminu pracowniczego i naruszenia prawa;
- Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia prawa do bycia wysłuchanym w skuteczny sposób;
- Zarzut piąty, dotyczący oczywistego błędu w ocenie materiałów poddanych badaniu.

3. Przeciwno sprawozdaniu z oceny skarżąca podnosi cztery zarzuty:

- Zarzut pierwszy, dotyczący sprzeczności w stanowisku ESDZ;
- Zarzut drugi, dotyczący naruszenia obowiązków bezstronności i neutralności;
- Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia obowiązków wspomaganie, dbałości i dobrej administracji;
- Zarzut czwarty, dotyczący braku uzasadnienia i naruszenia prawa do obrony.

(¹) Utajnione dane poufne.

Skarga wniesiona w dniu 28 maja 2020 r. – Republika Czeska / Komisja

(Sprawa T-335/20)

(2020/C 247/60)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, J. Pavliš, O. Serdula i J. Vlácil, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji wykonawczej Komisji (UE) CCI 2014CZ06RDNP 001 z dnia 30 marca 2020 r., w którym zawiesiła ona płatności okresowe związane z Programem rozwoju obszarów wiejskich Republiki Czeskiej na lata 2014–2020 odnoszące się do wydatków dokonanych w okresie od 16 października 2018 r. do 31 grudnia 2018 r. [notyfikowanej jako dokument nr C(2020) 1857 final];
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, który wynika z naruszenia art. 41 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej (¹). Komisja bowiem błędnie zakłada, że dotacja, do której odnosi się zawieszona płatność, została udzielona niezgodnie z przepisami krajowymi. Do naruszenia odnośnych przepisów krajowych nie mogło jednak dojść, ponieważ przepisy te nie mają zastosowania do rodzaju dotacji, których dotyczy zawieszona płatność.

(¹) Dz.U. 2013, L 347, s. 549.

Skarga wniesiona w dniu 3 czerwca 2020 r. – Galván Fernández-Guillén / SRB

(Sprawa T-340/20)

(2020/C 247/61)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Galván Fernández-Guillén (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci M. Romero Rey i I. Salama Salama)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji SRB/EES/2020/52 z dnia 17 marca 2020 r. w sprawie konieczności przyznania rekompensaty akcjonariuszom i wierzycielom, w stosunku do których zastosowano działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do Banco Popular Español S.A.;
- obciążenie SRB kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia podstawowego prawa własności prywatnej, ze względu na to, że Banco Popular miał w chwili restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dodatni majątek netto, który nie uzasadniał pozbawienia papierów wartościowych bez rekompensaty.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia prawa własności z uwagi na brak jasnych kryteriów wyceny przy objęciu Banco Popular restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, gdyż zastosowano z mocą wsteczną nowe kryteria przyjęte w rozporządzeniu delegowane Komisji (UE) 2018/344⁽¹⁾, które weszło w życie dopiero 29 marca 2018 r., czyli osiem miesięcy po restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Banco Popular.
3. Zarzut trzeci, dotyczący braku niezależności Deloitte przy wycenie 3, na której wyłącznie oparta jest decyzja JUR/EES/2020/52, skoro ta sama spółka audytorska dokonała tymczasowej wyceny 2.
4. Zarzut czwarty, dotyczące naruszenia prawa do obrony, ze względu na to, że SRB nadal przetrzymuje określone informacje jako zastrzeżone i utajnione przed akcjonariuszami i wierzycielami Banco Popular, pod pretekstem, że „ich ujawnienie mogłoby naruszyć prawo do obrony podmiotu w toczących się sporach”.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/344 z dnia 14 listopada 2017 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających kryteria dotyczące metody wyceny różnicy w traktowaniu w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. 2018, L 67, s. 3).

Skarga wniesiona w dniu 3 czerwca 2020 r. – El Corte Inglés/EUIPO – Unión Detallistas Españoles (unit)

(Sprawa T-344/20)

(2020/C 247/62)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: El Corte Inglés, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel(-e): adwokat J.L. Rivas Zurdo)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Unión Detallistas Españoles S. Coop. Unide (Madryt, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy unit – zgłoszenie nr 16 542 078

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 9 marca 2020 r. w sprawie R 2005/2019-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Izba Odwoławcza naruszyła prawo w ten sposób, że nie uwzględniła niedostatecznego ze względu na brak lub skąpość charakteru dowodu używania w sprzedaży w okresie referencyjnym hiszpańskich znaków towarowych 1795078 i 2289074, których używanie powinno być udowodnione i na tej podstawie stwierdziła, że istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd co do znaków towarowych ze strony konsumentów.
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2020 r. – Robert Klingel / EUIPO (MEN+)

(Sprawa T-345/20)

(2020/C 247/63)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Robert Klingel OHG (Pforzheim, Niemcy) (przedstawiciel: M. Zick, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy MEN+ – zgłoszenie nr 17 985 949

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 27 marca 2020 r. w sprawie R 1906/2019-1

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim jest niekorzystna dla strony skarżącej;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001, w szczególności w związku z art. 95 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 5 czerwca 2020 r. – Freistaat Bayern / EUIPO (GEWÜRZSOMMELIER)

(Sprawa T-348/20)

(2020/C 247/64)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Freistaat Bayern (Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Altmann)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „GEWÜRZSOMMELIER” – zgłoszenie nr 18 020 504

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 26 marca 2020 r. w sprawie R 2430/2019-2

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 7 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 5 czerwca 2020 r. – St. Hippolyt / EUIPO – Raisioaqua (Vital like nature)

(Sprawa T-351/20)

(2020/C 247/65)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: St. Hippolyt Holding GmbH (Dielheim, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Gail)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Raisioaqua Oy (Raisio, Finlandia)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy Vital like nature – zgłoszenie nr 17 165 002

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 9 marca 2020 r. w sprawie R 1279/2020-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 60 ust. 1 lit. a) w związku z art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 5 czerwca 2020 r. – St. Hippolyt / EUIPO – Elephant (Strong like nature)**(Sprawa T-352/20)**

(2020/C 247/66)

Język skargi: niemiecki

Strony*Strona skarżąca:* St. Hippolyt Holding GmbH (Dielheim, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Gail)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Elephant Co. Preduzeće za proizvodnju, unutrašnju i spoljnu trgovinu d.o. o. (Belgrad, Serbia)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Zgłaszający sporny znak towarowy:* Strona skarżąca*Sporny znak towarowy:* Graficzny unijny znak towarowy Strong like nature – zgłoszenie nr 17 494 071*Postępowanie przed EUIPO:* Postępowanie w sprawie sprzeciwu*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 27 marca 2020 r. w sprawie R 1909/2019-1**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 60 ust. 1 lit. a) w związku z art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.
-

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do komunikatu w Dzienniku Urzędowym w sprawie T-220/20**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej C 201 z 15 czerwca 2020 r.)

(2020/C 247/67)

Strona 50, komunikat w sprawie T-220/20 JL/Komisja otrzymuje brzmienie:

„Skarga wniesiona w dniu 16 kwietnia 2020 r. – Kerstens/Komisja

(Sprawa T-220/20)

(2020/C 201/57)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Petrus Kerstens (La Forclaz, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat C. Mourato)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej (organu powołującego) z dnia 11 lipca 2019 r. kierującej upomnienie do strony skarżącej,
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej (organu powołującego) z dnia 27 marca 2017 r. o podjęciu na nowo sprawy [dane utajnione] ⁽¹⁾,
- zasądzenie na rzecz strony skarżącej łącznej kwoty 30 000 EUR tytułem szczególnej krzywdy doznanej od Komisji Europejskiej,
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania zgodnie z art. 134 regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 266 TFUE, czyli [podjęcia] niewłaściwych środków wykonania wydanego przez Sąd wyroku stwierdzającego nieważność oraz naruszenia zasady »non bis in idem«.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 266 TFUE, naruszenia zasady dobrej administracji, w tym obowiązku bezstronnego i sprawiedliwego rozpatrywania spraw, naruszenia zasady domniemania niewinności i naruszenia prawa do obrony.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 266 TFUE, naruszenia przepisów proceduralnych mających zastosowanie do dochodzeń administracyjnych i postępowań dyscyplinarnych oraz naruszenia obowiązku uzasadnienia.
4. Zarzut czwarty, dotyczący żądania specjalnego odszkodowania w związku z wyżej wymienionymi nieprawidłowościami.”.

⁽¹⁾ Dane poufne utajnione.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji
Unii Europejskiej
L-2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL